

Міністерство освіти і науки України
Вінницький національний технічний університет

А. С. Стадній

**НОВІ КОНОТАТИВНІ ЗНАЧЕННЯ ДІЄСЛІВ
У СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ
ЛІТЕРАТУРНІЙ МОВІ
(на матеріалі засобів масової інформації)**

Монографія

Вінниця
ВНТУ
2014

УДК 811.161.2'367.625
ББК 81.2-2
С76

Рекомендовано до друку Вченою радою Вінницького національного технічного університету Міністерства освіти і науки України (протокол № 5 від 27.12.2012 р.)

Рецензенти:

Н. І Бойко, доктор філологічних наук, професор

І. Я. Завальнюк, доктор філологічних наук, професор

Стадній, А. С.

С76 Нові конотативні значення дієслів у сучасній українській літературній мові (на матеріалі засобів масової інформації) : монографія / А. С. Стадній. – Вінниця : ВНТУ, 2014. — 132 с.

ISBN 978-966-641-554-0

У монографії вперше в українському мовознавстві здійснено комплексний аналіз нових оцінно-конотативних значень дієслів. Установлено оцінний потенціал конотативно маркованих дієслів; визначено структуру конотативно забарвленого дієслова, розглянуто закономірності виникнення та функціонування дієслівної конотації. Виділено й схарактеризовано лексико-семантичні групи конотативно маркованих дієслів.

Для мовознавців, аспірантів, вчителів, журналістів, магістрантів та студентів.

УДК 811.161.2'367.625
ББК 81.2-2

ISBN 978-966-641-554-0

© А. Стадній, 2014

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ	4
ПЕРЕДМОВА	5
РОЗДІЛ 1 СЕМАНТИЧНА СТРУКТУРА ДІЄСЛОВА З КОНОТАТИВНИМ ЗНАЧЕННЯМ У СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРНІЙ МОВІ	7
1.1 Явище конотації у мові	7
1.2 Семантичний статус конотації	11
1.3 Денотація і конотація в семантичній структурі дієслова	13
1.4 Структура конотативного макрокомпонента в семантиці дієслів	20
1.4.1 Оцінний компонент	22
1.4.2 Емотивний компонент	28
1.4.3 Експресивний компонент	30
1.4.4 Стилiстичний компонент	33
1.5 Контекст як сфера реалізації конотативних значень дієслова	35
РОЗДІЛ 2 ПСИХОЛІНГВІСТИЧНІ ЗАСАДИ ВИНИКНЕННЯ НОВИХ ОЦІННО-КОНОТАТИВНИХ ЗНАЧЕНЬ ДІЄСЛІВ	43
2.1 Психолінгвістичний аспект дослідження емоційно-оцінної лексики	43
2.2 Основні закономірності виникнення нового немотивованого конотативного компонента у значенні дієслова	45
2.2.1 Асоціативно-образне уявлення і його роль у формуванні дієслівної конотації	47
2.2.2 Оцінна інтерпретація конотативно маркованих дієслів	59
2.2.3 Дієслівна конотація як наслідок емотивного сприйняття	65
2.3 Виникнення нових мотивованих конотативних значень	68
РОЗДІЛ 3 ПАРАДИГМАТИЧНІ ВІДНОШЕННЯ КОНОТАТИВНО МАРКОВАНИХ ДІЄСЛІВ	76
3.1 Лексико-семантичні групи конотативно забарвлених дієслів антропологічної сфери діяльності	76
3.1.1 Дієслова на позначення фінансово-економічних процесів	77
3.1.2 Дієслова руху	82
3.1.3 Дієслова мовлення	85
3.1.4 Дієслова поведінки	86
3.1.5 Дієслова вияву почуттів	89
3.1.6 Дієслова на позначення процесу вживання їжі	92
3.1.7 Дієслова розумової діяльності	93
3.2 Уплив культурного компонента на формування конотативного значення дієслова	94
ПІСЛЯМОВА	98
ЛІТЕРАТУРА	102

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ

ВТС – Великий тлумачний словник сучасної української мови

ГУ – газета «Голос України»

Д – газета «День»

ЗМІ – засоби масової інформації

МУ – газета «Молодь України»

ПК – журнал «Політика і культура»

СВ – газета «Сільські вісті»

СФУМ – Словник фразеологізмів української мови

УМ – газета «Україна молода»

ПЕРЕДМОВА

Мовним явищам притаманна динамічність, удосконалення та змінність. Найбільшою мірою динамічність властива лексичному складу. Зміни в словниковому складі пов'язані не лише із запозиченнями та виникненням неологізмів, а й із потенційною можливістю кожного повнозначного слова набувати нових семантичних відтінків, передавати індивідуальне, образне, підлаштовуватися до мовленнєвої ситуації. У лексиці відбуваються не лише кількісні нагромадження, а й постійні якісні зміни. Притаманні мові динамічність і змінність сприяють удосконаленню мовних засобів комунікативного процесу.

Сучасне мовознавство серед мовних категорій виокремлює емотивність – зафіксовані та трансформовані на лексичному рівні емоції. Слово поряд з матеріалізованим у ньому образом об'єктивної дійсності може виражати й емоційно-оцінний стан мовця, його ставлення до навколишнього світу й самого себе.

Частиномовну основу експресивно забарвленого тексту становлять іменники, прикметники, прислівники, дієслова. Якщо конотативно марковані іменники вказують на емоційно-оцінну характеристику істоти, предмета, об'єкта дії, прикметники – на експресивну ознаку, прислівники – на ознаку дії, стану або ознаку іншої ознаки, то дієслова не тільки конотативно називають дію та виражають ставлення до неї, а й через дію емоційно, образно передають події, характеризують суб'єкта мовлення, хоча часто саме семантика дієслів містить сему оцінки.

Дієслово – найскладніша частина мови, оскільки об'єднує низку граматично неоднорідних утворень. Цей лексико-граматичний розряд слів поєднує різні форми і категорії та здатний виражати емоційно-експресивні значення мовлення як засобами різних рівнів мови, так і контекстуально. У мові активно функціонують конотативно марковані дієслова, які на фоні нейтральних значень відрізняються сферами використання. Вони взаємодіють з нейтральними дієслівними лексемами в публіцистичному, художньому та розмовному стилях, але саме публіцистичний стиль найбільш активно фіксує мовні інновації і відображає тенденції розвитку сучасної української літературної мови.

Значною мірою експресивність та емоційність притаманні текстам засобів масової інформації. «Популярні публіцистичні тексти вплива-

ють на актуальні процеси суспільного розвитку оперативним документальним відображенням, яке ґрунтується на їхньому суспільно-політичному осмисленні й емоційно висловленій оцінці» [94, с. 23]. Свобода слова сприяє постійному збагаченню системи експресивних засобів мови в текстах періодичних видань. Нові значення виникають унаслідок переосмислення або переоцінки певних понять, явищ, дій, активізації словотвірних засобів. Саме ЗМІ, що виконують дві важливі функції – впливу й повідомлення, на початку ХХІ століття засвідчують посилення їхньої експресивної функції.

В українському мовознавстві емоційно-експресивні засоби мови мас-медіа досліджували О. А. Стишов, Н. І. Кочукова, Т. А. Коць, Н. О. Бойченко, Л. В. Мельник, Г. Б. Мінчак та інші. Конотативні значення іменників вивчали В. Л. Іващенко, Г. Б. Мінчак, В. І. Ільченко, О. О. Кабиш та інші. Емоційно-оцінні прикметники були досліджені С. Б. Шкарбутою, Т. В. Ковальновою, Ж. В. Колоїз, прислівники – О. В. Мироненко та проаналізовано лише окремі питання дієслівної лексики.

У мовознавстві ХХ століття помітно активізувалося вивчення семантики дієслова. У сучасній українській літературній мові дієслово досліджували В. М. Русанівський, І. Р. Вихованець, К. Г. Городенська, А. П. Загнітко, Н. І. Бойко, Н. Б. Іваницька, В. М. Білоноженко, М. В. Мірченко, Т. Л. Білевич, М. І. Голянич, М. І. Навальна, О. І. Леута, І. І. Овчиннікова, А. В. Шумейкіна, О. Ф. Леонтєва, О. В. Бабакова, С. М. Дишлева та інші.

Лексико-семантична система сучасної української мови реагує й відображає всі процеси та зміни, які відбуваються в суспільстві. Інновації лексичного складу, зумовлені як позамовними, так і мовними чинниками, завжди перебувають у центрі лінгвістичних досліджень. Попри значні напрацювання, зокрема з проблем дієслівної семантики, усе ще залишається нерозв'язаним питання оцінно-конотативного значення дієслів, що досі не має чіткого визначення: не з'ясовані в повному обсязі функціональні можливості конотації, природа конотації в семантиці дієслівних одиниць, особливості семантики експресивів та місце конотативного компонента в семантичній структурі слова.

РОЗДІЛ 1
СЕМАНТИЧНА СТРУКТУРА ДІЄСЛОВА
З КОНОТАТИВНИМ ЗНАЧЕННЯМ
У СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРНІЙ МОВІ

1.1 Явище конотації у мові

На сьогодні залишається актуальною проблема раціонального й емоційного, загального та індивідуального, суб'єктивного й об'єктивного в мові. Як зазначав Ш. Баллі, «живе мовлення у всіх своїх проявах виявляє раціональний бік й емоційний, представлені в дуже різних пропорціях залежно від душевного стану мовця, конкретної ситуації і соціального середовища» [21, с. 29]. Проблема раціонального й емоційного в мові ставала предметом дослідження в працях В. І. Говердовського, Г. В. Колшанського, В. З. Панфілова [77; 143; 230]. По-різному виявляється співвідношення інформативності і конотативності в різних стилях (у науковому й офіційно-діловому переважає інформативність, у публіцистичному, розмовному – конотативність). Зокрема, Л. Г. Барлас вважає, що конотативність – це теж інформативність, тому точнішим буде розмежування на власне (чи основну) інформативність і конотативну (чи додаткову) інформативність [25, с. 67]. Згадані компоненти притаманні, здебільшого, розмовному та публіцистичному стилям. Ця особливість зумовлює й «специфічність рис та засобів мови газетно-журнальної періодики, для якої характерна підвищена емоційність і докладність, оцінність та переконливість. Визначальними її рисами є також логічність і образність» [155, с. 16].

У сучасній лінгвістиці раціональний компонент – денотація – вивчений достатньо широко. Що ж стосується емоційного в мові, конотації, – цей компонент залишається недостатньо вивченим. В. М. Телія зауважує, що конотативне значення тривалий час залишалося на периферії мовознавчих досліджень через необов'язковість цього компонента для значення одиниць інвентаря мови, оскільки не всі слова містять конотацію, тим більше, що конотація стосується не стільки семантики, тобто ставлення знаків до світу, скільки прагматики – ставлення мовців до засобів позначення світу, а точніше – до вибору цих засобів з метою справити певний комунікативний ефект [289, с. 7].

Проблема конотативності залишається дискусійною, й досі немає єдиного визначення поняття «конотація». Конотація (лат. *connotation*,

від *connoto* – маю додаткове значення) – «додаткові семантичні й прагматичні особливості («співзначення») лексичного значення та значень інших мовних рівнів, які нашаровуються на їхній предметно-поняттєвий аспект і можуть бути зумовлені як змістовою стороною, так і внутрішньою формою слова. На рівні власне семантичного аспекту конотація – це різноманітні асоціації, пов’язані в сприйнятті мовців з тим або іншим позначуваним предметом, які можуть об’єктивуватися в переносних значеннях слова, фразеологічних одиницях та порівняннях на його основі тощо» [296, с. 267]; «емоційне, оцінне чи стилістичне забарвлення мовної одиниці узуального (закріпленого у системі мови) чи okazіонального характеру» [178, с. 236]; «семантична сутність, що узуально чи okazіонально входить у семантику мовних одиниць та виражає емотивно-оцінне або стилістично марковане ставлення суб’єкта мовлення до дійсності при її позначенні у висловлюванні, яке набуває на основі цієї інформації експресивний ефект» [289, с. 5]; «змістові компоненти, що супроводжують лексичне значення» [82, с. 139]; неденотативне і неграматичне значення, яке входить до семантичного складу будь-якої мовної одиниці чи презентує її у повному обсязі [302, с. 57]; «додаткове значення слова (чи вираження), його супутні семантичні чи стилістичні відтінки, які нашаровуються на основне значення, служать для вираження різних експресивно-емоційно-оцінних обертонів і можуть надавати висловлюванню урочистості, грайливості, невимушеності, фамільярності і т.п.» [17, с. 203]; «частина лексичного значення слова, за допомогою якої виражається психічний стан мовця, його ставлення до предмета, об’єкта і до адресата мовлення, тобто все те, що складає мету емотивної функції слова» [320, с. 30]; «...термін конотативний – сумарний, він охоплює всю інформацію, яку містить форма поза своїм денотативним змістом. Конотація – це суб’єктивні нашарування різного типу» [331, с. 35] (це твердження підтримують інші дослідники – М. Г. Комлев, Й. А. Стернін [144, с. 105–130; 280, с. 89–129]); «конотативне значення – це сукупність співзначень лексичної/фразеологічної одиниці, яка дозволяє розглядати конотацію не лише як випадкові асоціації індивідуального характеру, але й як закономірне явище, що супроводжує денотативне значення слова та має низку характерних ознак, які висвітлюють її емотивну й соціальну природу» [221, с. 1]; емоційне, оцінне або стилістичне (функціональне) забарвлення мовної одиниці узуального або okazіонального характеру [96, с. 160]; Г. В. Колшанський під конотацією розуміє нові ком-

поненти значення одиниць, які проявляються в певному контексті [143, с. 89].

Узагальнюючи сказане вище, зауважимо, що відносно обсягу поняття «конотація» можна виділити два основні погляди: широке і вузьке розуміння цього терміна. У широкому розумінні – будь-який компонент, який доповнює предметно-поняттєвий (чи денотативний), а також граматичний зміст мовної одиниці і надає їй експресивну функцію на основі відомостей, співвідносних з емпіричним, культурно-історичним, світоглядним або морально-естетичним знанням носіїв мови з емоційним чи ціннісним ставленням мовців до зображуваного [178, с. 236]. Аналогічно розуміють обсяг терміна й інші дослідники [82; 144; 280; 296; 331].

У вузькому розумінні – це компонент значення мовної одиниці, що виступає у вторинній для неї функції найменування, який доповнює при вживанні в мовленні її об'єктивне значення асоціативно-образним уявленням позначуваної реалії на основі усвідомлення внутрішньої форми найменування, тобто ознак, співвідносних з буквальним смислом тропа чи фігури мовлення, які мотивували переосмислення виразу [178, с. 236]. У вузькому розумінні розглядають значення цього поняття В. І. Шаховський, А. В. Філіппов, М. В. Гамзюк у своєму дослідженні виділяє середнє розуміння цього терміна, зазначаючи, що «по-середньому» трактують його О. С. Ахманова, О. В. Кунін, В. М. Телія [68, с. 72]. О. В. Кунін розрізняє такі складові частини конотації, як експресивність, оцінність, образність та функціонально-стилістичний компонент [161, с. 151–158].

Поділяємо погляд В. І. Шаховського, який, визнаючи вторинність конотації, вважає хибною думку про її додаткову, другорядну функцію в комунікації, про її не системний, а лише текстоцентричний статус і асемантичність [321, с. 27]. Отже, конотація – це семантична сутність узуального чи okazіонального характеру, яка входить у семантику слова і виражає емотивно-оцінне ставлення до дійсності. Конотативне значення – це нове вторинне значення, яке виникає в мовленні, а згодом засвоюється мовою. Критерієм визначення новизни конотативного значення дієслова є «презумпція новизни» [218, с. 5] – припущення про існування нового конотативного значення, новизна якого вважається істинною і не потребує доказів, тобто ґрунтується на ймовірності. Конотація – активний учасник експресивно-емоційно-оцінної номінації.

Різні аспекти конотації досліджували В. І. Шаховський [319; 322–324; 326], В. І. Говердовський [73–82], В. М. Телія [289; 291] та інші.

В. І. Говердовський, дослідивши історію поняття «конотація», вважає, що розмежування значення на «поняттєве значення» та «співзначення» «виникає в учасників мовленнєвого спілкування у зв'язку зі створенням і відтворенням висловлювань» [75, с. 85]. Мовознавець розглядав діалектику конотації і денотації на прикладі термінів і термінологізованих слів, вивчав емоційне і раціональне значення службових морфем [74], конотативно описав морфемний склад мови [77], дослідив контекст як джерело семантичних конотацій [78], виділив п'ять типів конотації, де одні типи наближаються до використання слова, інші – до значення: контекстний, тематичний, історико-культурний, історико-мовний і експресивно-оцінний [82, с. 139].

В. І. Шаховський, роботи якого пов'язані з аналізом емотивності у мовній семантиці, стверджує, що «конотацією є лише емотивність слова, а всі інші, традиційно віднесені до конотації компоненти: експресивний, оцінний і функціонально-стилістичний, є неконотативними» [317, с. 17]. Пізніше В. І. Шаховський зазначав, що лексичну семантику слова утворюють три компоненти: логіко-предметний (називає денотат), емотивний (емоційний стан чи ставлення мовця до світу) і функціонально-стилістичний (регулює вибір слова і вживання відповідно до ситуації) [325, с. 20–21]. В. І. Шаховський досліджував способи лексикографічного опису емотивності в словниках [321].

В. М. Телія присвятила монографію конотативному аспекту семантики номінативних одиниць [289], у якій дослідила особливості, семантичний статус та функції конотації, а також проаналізувала механізми, що створюють експресивне висловлювання. В. М. Телія розуміє конотацію як семантичну сутність, тобто, це інформація, що містить відомості, які створюють експресивний ефект висловлювання. До цих відомостей дослідниця відносить асоціативно-образні сигнали, які викликають емотивно-емоційне сприйняття мовлення, та стилістичну інформацію [289, с. 3–20].

У кінці ХХ–поч. ХХІ століття конотативне значення номінативних одиниць було предметом дисертаційних досліджень Н. І. Бойко, В. Л. Іващенко, Г. Б. Мінчак, О. Р. Леонтьєвої, В. І. Ільченка та інших. Експресивний потенціал стійких дієслівних сполук та фразеологізмів у публіцистичних текстах досліджували Н. О. Бойченко, Л. В. Мельник, Н. І. Кочукова. Нові оцінно-конотативні значення прислівників у художній і публіцистичній літературі стали предметом дисертаційного дослідження О. В. Мироненко.

Отже, явище конотації широко досліджували у вітчизняному та зарубіжному мовознавстві, але досі залишається чимало нез'ясованих

питань, що потребують відповіді: семантичний статус конотації, особливості семантики оцінно-конотативних значень дієслів, специфіка структури конотативного компонента, критерії виділення конотативно маркованих дієслів.

1.2 Семантичний статус конотації

Серед дослідників немає єдиної думки в поглядах на кількісний та якісний склад макрокомпонентів семантичної структури конотативно маркованих слів. В. М. Телія виділяє в семантиці лексем три макрокомпоненти: 1) денотативний аспект значення, який вказує на об'єктивовану в ньому реальність; 2) категорійно-граматичний компонент (є обов'язковим для всіх типів лексичного значення); 3) емотивно-модальний компонент, що виражає ставлення суб'єкта мовлення до того, що позначене словом чи висловом [289, с. 16]. В. І. Шаховський виокремлює три макрокомпоненти: логіко-предметний, емотивний і функціонально-стилістичний [325, с. 21]. Й. А. Стернін вважає, що в структурі значення слова є денотативний макрокомпонент – основа для більшості слів, представляє предметно-поняттєву чи суто поняттєву інформацію; конотативний макрокомпонент відображає ставлення мовця до предмета номінації у формі емоції і оцінки денотата; функціонально-стилістичний макрокомпонент, що характеризує приналежність слова до того чи іншого функціонального стилю (часто розглядають у межах конотації, але він, на відміну від емоцій і оцінки, характеризує не ставлення до денотата, а умови акту спілкування) [279, с. 42]. І. В. Арнольд у значенні слова розрізняє денотативне, тобто предметно-логічне значення слова, яке називає предмет комунікації і співвідноситься з позамовною дійсністю, та конотативне значення, що пов'язане зі ставленням учасників спілкування до предмета мовлення, одне до одного й умов комунікації [11, с. 36]. Ю. П. Солодуб вважає, що крім сигніфікативного, денотативного і конотативного компонентів лексичного значення слова, дослідники виділяють ще два: етнокультурний (культурно-національний, культурний) і компонент структурний [274, с. 57]. Н. І. Бойко наголошує, що в межах лексичного значення експресивного слова функціонують компоненти трьох різних рангів – денотативні, конотативні та образні [39, с. 70]. На нашу думку, у структурі лексичного значення емоційно-оцінного слова є денотативний компонент, конотативний компонент та категорійно-граматичний.

У сучасній лінгвістиці і семасіологи, і ономасіологи, і психолінгвісти, і, здебільшого, стилісти розглядають конотацію як елемент се-

мантичної структури слова, проте думки стосовно семантичного статусу конотації не завжди збігаються.

Р. Х. Вольперт, М. Г. Комлев, М. П. Кочерган, Д. М. Шмельов [62;144; 154; 333] переконані, що конотація не є елементом семантичної структури слова, оскільки має суб'єктивний характер. Р. Х. Вольперт стверджує, що конотативне значення не входить до семної структури у вигляді спеціальної конотативної семи з таких причин: конотативне значення є потенційним значенням одиниці, що вимагає для своєї реалізації введення у відповідний контекст. Причому не треба ототожнювати потенційне значення з контекстуальним. Потенційне значення збігається з контекстуальним лише тоді, коли обидва залежать від контексту. Але на відміну від контекстуального значення, потенційне, чи приховане, значення є додатковою інформацією, яка може доповнювати як парадигматичне, так і контекстуальне значення. По-друге, конотативне значення є суб'єктивним [62, с. 23]. Так, М. Г. Комлев конотацію розглядає як семантичну модифікацію значення, яка не є елементом матеріальної структури слова-знака й не виражена експліцитно [144, с. 38].

Більшість мовознавців (Ш. Баллі, Н. І. Бойко, Л. М. Васильєв, В. В. Виноградов, В. І. Говердовський, К. О. Ердман, М. М. Кожина, Н. А. Лук'янова, М. Я. Сердобінцев, Ю. П. Солодуб, Г. А. Туліна, А. В. Філіппов, В. І. Шаховський та інші) [21; 40; 50; 56; 75; 135; 182; 197; 263; 272; 294; 302; 321; 346;] трактують конотацію як важливий, ядерний компонент семантичної структури слова, як частину значення, пов'язану з характеристикою дійсності, ситуацією мовлення, певним ставленням мовців до предмета мовлення тощо. Н. Г. Іванова, враховуючи твердження про онтологічну єдність раціонального та емоційного, вважає, що конотативний компонент «присутній у ядерній частині» [118, с. 27].

Існує думка, що конотація – малозначуща, другорядна відносно денотації [2; 92; 136; 102; 146; 164; 258]. Другорядність, малозначущість конотації відстоюють переважно стилісти, бо ототожнюють конотативне і стилістичне значення. Однак у роботі доведено, що в мові є слова, у яких конотативний компонент є основним або єдиним у значенні слова. «Тепер видається дивним питання, чи є експресивно-стилістичне «забарвлення» слова одним із складників семантики. Розвиток вчення про конотативну сферу значення дозволило відповісти на це питання ствердно», – зауважує Т. А. Туліна [294, с. 80].

В. І. Шаховський вважає невиправданим той факт, що конотацію відносять до додаткових, факультативних компонентів лексичного

значення слова, оскільки «в семантиці слова не може бути таких компонентів, які зовсім ні з чим у предметному світі не співвідносяться» [320, с. 33]. М. М. Кожина переконана в тому, що коли головним вважати лише денотативний компонент значення, це спотворить комунікативну природу слова і позбавить його саме лінгвістичного статусу [135, с. 9]. І. В. Арнольд розглядала конотацію як частину лексичного значення лексеми [11, с. 36]. Ми переконані, що конотація – активний учасник експресивно-емоційно-оцінної номінації. Конотативний компонент міститься не на периферії семантичної структури слова, а є частиною ядра лексеми.

Експресивно-забарвлена лексика має складнішу структуру, ніж нейтральна. Як зауважує Н. І. Бойко, визначаючи важливість чотирьох основних аспектів дослідження (семантичного, прагматичного, стилістичного і функціонального) та усвідомлюючи складність точного і чіткого наукового визначення, фундаментом експресивності лексичної одиниці є складові семантичної структури – макрокомпоненти [39, с. 81].

Отже, конотація – важливий елемент семантичної структури слова. Конотативний макрокомпонент, як і денотативний, може належати «ядерній частині значення».

1.3 Денотація і конотація в семантичній структурі дієслова

У семантиці експресивних дієслів виділяють первинний – предметно-логічний – аспект значення, та вторинний – експресивно-емоційний – аспект значення.

Предметно-логічний аспект, денотація – основне, логіко-інформативне значення мовної одиниці [17, с. 75]. Під денотацією розуміють не саму реалію, а «типове уявлення» чи клас об'єктів, об'єднаних за спільними властивостями [289, с. 16–17]. Конотація ж, на відміну від денотації, відображає ставлення об'єкта до позначуваного. Денотація як предметно-логічний аспект значення визначає синтагматичну модель функціонування слова в мовленні. Конотація, відображаючи оцінку, почуття, настрої, визначає прагматичну направленість мовного знака. Денотація – об'єктивне значення, конотація – суб'єктивне значення.

Досліджуючи природу конотації, В. В. Виноградов зауважував, що «предметно-логічне значення кожного слова оточене особливою експресивною атмосферою, воно є одночасно і знаком думки мовця, і знаком усіх інших психічних переживань, що входять у завдання та намір повідомлення» [57, с. 19].

С. Б. Берлізон наголошує, що емоційне значення – узагальнена (і тому зрозуміла всім мовцям) реалізація в слові емоцій, одна із форм відображення людською свідомістю об'єктивної дійсності [33, с. 55].

Більшість лінгвістів (В. І. Шаховський, В. І. Говердовський, Н. В. Маракуліна, О. М. Іваніщева, М. М. Кожина та інші) відстоюють думку, що між конотацією та денотацією існує тісний взаємозв'язок, саме тому їх неможливо розмежувати. В. І. Шаховський переконує, що «конотативне і денотативне в семантиці одиниць так тісно переплітаються, що їх можна розмежувати тільки за результатами, але ніяк не в процесі» [322, с. 48].

Інші мовознавці (Л. І. Перехова, А. В. Філіппов, О. П. Михайлович та інші) протиставляють конотативний компонент денотативному, виділяючи основне значення мовної одиниці й супутні йому семантико-стилістичні відтінки. А. В. Філіппов стверджує, що емоційне значення не зливається з денотацією, вони не можуть бути еквівалентними та взаємозамінними, а таке порівняння є алогізмом [302, с. 58–59].

Заслугове на увагу позиція мовознавців про тісний взаємозв'язок між раціональним та емоційним, між денотацією та конотацією. Більшість слів викликають у свідомості мовця та слухача не тільки денотат, але й містять емоції, оцінку, почуття, викликані цим предметом. Н. В. Маракуліна вважає, що саме тісний зв'язок емотивно-оцінного та денотативно-сигніфікативного компонентів значення емоційної лексики зумовлює труднощі у встановленні чіткої диференціації між ними, оскільки сам денотативно-сигніфікативний компонент відображає часто широку палітру емоційного ставлення людини до світу, предметів, явищ в діяльності й спілкуванні [188, с. 66]. Р. Х. Вольперт стверджує, що зв'язок конотативного значення з денотативним є основою класифікації на якісні і кількісні значення. Якісна конотація потенційно закладена в денотативному значенні граматичної одиниці й обумовлена однією з його сем. Кількісна конотація виникає при інтенсифікації денотативного значення лексико-граматичної одиниці. Якісна і кількісна конотації не входять у семну структуру одиниці й виражаються імпліцитно [62, с. 51].

На лексико-семантичному рівні зв'язок конотації та денотації можна простежити в семантиці таких слів: 1) які не мають конотації: *виховувати, паркувати, переконувати, думати, переводити, перевтілювати*; 2) слова, які мають конотативні кореляти: *вичовгати* – досконало вивчити, *відбілити* – виправдати когось, *гребти* – багатіти, *заяляьковуватися* – ховатися тощо. Конотатори позначають ті ж денотати, але семантично більш інформативні, ніж нейтральні слова.

М. Ф. Алефіренко виділяє залежність денотації і конотації, яка зумовлена похідністю сем від первинної денотативної семи. На думку дослідника, первинна денотативна сема називає предмет прямо, безпосередньо й так формує первинне значення слова. Вторинна денотативна сема має переносний характер, є похідною від первинної семи. Інші семи – конотативні – поділяють на три групи за ступенем віддаленості конотації від денотативної семи [4, с. 109–111].

Конотативні значення дієслів репрезентують основні способи похідності сем. Первинні денотативні семи: *бемкати* – ‘звучати від ударів (про дзвін)’ [ВТС, с. 75], *надути* – ‘наповнювати що-небудь повітрям, газом’ [ВТС, с. 714], *повзати* – ‘пересуватися в різних напрямках по поверхні всім тілом або на коротких ніжках (про плазунів, комах)’ [ВТС, с. 993], *ламатися* – ‘розпадатися на частини; розділятися, відділятися (звичайно внаслідок дії зовнішньої сили)’; легко піддаватися такій дії; бути ламким, крихким’ [ВТС, с. 605]; *гавкати* – ‘видавати уривчасті звуки (про собак, лисиць та деяких інших тварин)’ [ВТС, с. 215], *кинути* – ‘махнувши рукою, примушувати летіти, падати те, що є в руці (у руках)’ [ВТС, с. 536].

Вторинні денотативні семи – похідні, називають дію завдяки співвіднесенню з денотатом: *бемкати* – ‘говорити щось несуттєве’, *надути* – ‘дуючи, приносити, приганяти що-небудь кудись або наносити, створювати щось’ [ВТС, с. 714], *повзати* – ‘повільно пересуваючись, рухатися в різних напрямках’ [ВТС, с. 993], *ламатися* – ‘знищуватися, руйнуватися (звичайно про що-небудь традиційне, звичне, усталене’ [ВТС, с. 605], а може бути використане у значенні ‘ламається людина’, *кинути* – ‘залишити кого-, що- ; покидати’ [ВТС, с. 536]. Вторинні денотативні семи мають переносний характер.

Інші семи конотативні: *бемкати* (про роки) – ‘виповнюватись’, *надути* – ‘обманути когось’, *повзати* – ‘зневажл. ходити взагалі’ [ВТС, с. 993], *ламатися* – ‘кокетувати’, *гавкати* – ‘вульг. говорити стосовно людини, яку зневажають’ [ВТС, с. 215], *кинути* – ‘обманути, недотримати слова’.

Конотативна сема першого ступеня мотивована денотативною семою: *чіпляти* – конотативна сема ‘зацікавлювати чимось’, *пресувати* – ‘переслідувати когось’, *кришувати* (когось) – ‘покривати когось, патронувати злочинні дії’, *відмотати* – ‘відбути покарання в місцях позбавлення волі’ та інші: *Частина глядачів ведеться на зіркові майстер-класи, скажімо, приготування котлет по-київськи від Бориса Моїсеєва. Інших «чіпляють» розповіді про себе й кіно, наприклад, Марії Берсенєвої, яку ті ж «плюси» показували в «Маргоші»* (УМ, 18

– 19.02.2011, 17); *Коли «пресують» пресу* (УМ, 09.08.2006, 4); *На початку 90-х в Умані, як і в інших містах, включаючи столицю, діяло злочинне угруповання. Чи не головну скрипку в ньому грав один із помічників міського прокурора Кіранова (прізвища усіх негідників змінено). Цей «кришталік» «ока государевого» не тільки «кришував» бандитів* (ГУ, 08.02.2011, 11); *Коли наш автобус повертався до міста, «підібрав» тільки-но звільнених звідти двох немолодих чоловіків, які «відмотали» свої досить тривалі строки* (УМ, 25.06.2008, 8).

Конотативна сема другого ступеня втратила зв'язок з денотацією, є немотивованою, має асоціативно-образну природу, наприклад, *мочити* – ‘критикувати когось’, *світити* – ‘передбачається кримінальна відповідальність, покарання’, *шити* – ‘відкрити фальшиву кримінальну справу, безпідставно обвинувачувати’ та інші: *Один український телеканал узагалі не знайшов у своїй душі про Крим жодного теплового слова, зате кожний день «мочив» український же курорт виключно негативними репортажами* (Д, 21.08.2008, 1); *Так, член комісії, що видав бюлетень «лівому» виборцю, ризикує потрапити до місць віддалених на три-п'ять років. Такий самий термін «світить» і за підроблення бюлетенів* (УМ, 29.10.2010, 5); *Одному з таких, керівнику слідчих міськвідділу міліції Ш., «зишили» кримінальну справу* (ГУ, 08.02.2011, 11).

Конотативна сема третього ступеня давно втратила денотативну співвіднесеність, використовуються переважно у складі фразеологізмів: *стригти, в'язати, плести, клеїти* та інші: *Поставивши власників моторолерів у такі умови, наші можновладці сподіваються, що багато хто відмовиться від цього дешевого виду транспорту, а ні – то будуть «стригти гривні» на штрафках, мотивуючи це наведенням порядку на дорогах* (ГУ, 11.02.2011, 14); *Екс-дружина «лика не в'язала»* (УМ, 05.10.2007, 3); *І для того щоб «сплести личаки» полтавському «губернатору», в його «вотчину» зі столиці за розпорядженням Прем'єра одразу відрядили комісію, яку очолював заступник аграрного міністра* (УМ, 02.02.2007, 5); *Або ж дар, як у нас кажуть, грати вар'ята? Іншими словами – клеїти дурня чи, мовою Л. Черновецького, – «дурака валять»? (СВ, 19.03.2009, 3).*

Співвідношення конотації та денотації є одним з чинників виникнення конотативного значення. Залежно від місця конотативного компонента у структурі лексичного значення дієслова можна розподілити на три групи. Першу групу репрезентують лексеми, у яких денотативний макрокомпонент у семантиці конотативно маркованих дієслів може займати позицію ядра, а конотація – периферії, наприклад, за-

світитися – денотативне значення ‘з’явитися’, конотативне – ‘рекламувати себе; бути поміченим’; *струшувати* – денотативне значення ‘трясучи що-небудь, очищати, звільняти його від чогось’ [ВТС, с. 1406], конотативне – ‘зацікавити кого-небудь, активізувати’, *мавпувати* – денотативне значення ‘поведінка, як у мавпи, беззастережно, сліпо наслідувати чужі звички, вчинки тощо’ [ВТС, с. 634], конотативне значення ‘відсутність власної манери поведінки’ тощо: *Хтось приходить на вечірку продемонструвати новий наряд, хтось – «засвітитися» перед камерами* (ВК, 29.01.2009, 12); *Переживши десятиліття політичного ув’язнення в комуністичних таборах, публіцист постійно «струшує» громадськість своїм словом, відсіюючи неефективні методи спротиву від дієвих* (УМ, 01.10.2010, 6); *У цій ситуації зовсім не дивує поведінка «опозиції». Вона, хоч це й прикро чути її прихильникам, відверто мавпує поведінку помаранчевої команди напередодні виборів 2004 року* (СВ, 16.10.2009, 1). У виділених дієсловах переважає денотативний макрокомпонент, який стимулює емоційно-оцінні висновки, викликає позитивні чи негативні реакції мовця.

У дієсловах другої групи експресивність локалізується одночасно в денотативному й конотативному макрокомпонентах, як-от: *пробити* – ‘розв’язати проблему, докладаючи багато зусиль’, *кришувати* – ‘захистити, постійно покривати когось, навіть у «брудних» справах’, *діставати* – ‘викликати обурення, протест у когось певними діями, повчаннями; безпідставно прискіпуватися’, *прощобетати* – ‘промовити ніжно, лагідно нісенітницю, дурницю, які зумовлюють зневажливе ставлення’ тощо, наприклад: *Вона сильно засмучувалася, що не може «пробити» питання про Малу оперу...* (Д, 28.04.2009, 2); *Вони (представники усіх гілок влади – прим. авт) новим законом від відповідальності звільняються, що дає їхнім керівникам можливість ховатися за спину колег рангом менше і «кришувати» близьких їм корупціонерів* (Д, 13.06.2009, 1); *«Дістали» автомобілістів* (Д, 06.02.2009, 2); *Під час відкриття Олімпійських ігор коментаторка на котромусь українському каналі **прощобетала** у захваті: мовляв, її дуже тішить організованість і ввічливість китайців, і що Мао Цзедун такий молодець, добре їх організував* (Д, 20.08.2008, 1). Отже, експресивність виникла на основі ненормативних сем, які входять до складу денотативного макрокомпонента.

Третя група конотативно забарвлених дієслів представлена лексемами, у яких основне навантаження припадає на конотативний макрокомпонент, що витіснив чи модифікував денотативний, містить ставлення мовця до описуваного через їхні дії, наприклад: лексема

розводити – ‘говорити про щось багато, довго’, конотація ‘вимагати, виманювати гроші хитрощами, обманом’; *залетіти* – денотативна се-ма ‘літаючи або летячи, потрапляти куди-небудь; влітати’ [ВТС, с. 402], конотативне значення ‘потрапити в халепу, в скрутне становище’; *розкручувати* – денотативний компонент ‘поступово починати дедалі швидше крутити, обертати що-небудь’ [ВТС, с. 1248], конотативний компонент ‘рекламувати щось, когось, робити когось, щось відомим, популярним’, наприклад: *Це сподобалося явно не всім: карнавальний хід й бразильські танці на Майдані Незалежності мислилися народом як безкоштовні – а тут «пацани» на гроші «розводять»* (ПІК, 2003, № 30-31, 56); *«Залетіли» в Нігерії. Український літак, який законно перевозив іноземну зброю, заарештували під час технічної посадки* (УМ, 19.06.2009, 2); *Надухані штани. Канадська співачка одночасно «розкручує» колекції свого фірмового одягу для підлітків і дітей та ще й рекламує парфуми* (УМ, 11.07.2009, 16). У проаналізованих дієсловах денотативний зміст нейтралізується, домінує в семантиці слова конотативний макрокомпонент, який передає емоційне ставлення мовця до об’єкта через його дії та вчинки. В основі оцінки лежать емоції, почуття мовця, а також оцінка відображає соціально-культурний розвиток суспільства, тобто вона є соціально зумовленою. Експресивність дієслів спричинена емоційною оцінкою, суспільною думкою, які можуть не збігатися. Експресія, поєднуючи оцінність і емоційність, сприяє створенню додаткового аспекту інформації.

М. М. Кожина [135, с. 9], Т. О. Туліна [294, с. 81], Л. М. Пелепейченко [233, с. 13] у дослідженнях довели, що конотативний макрокомпонент може належати ядерній частині значення.

Отже, «чіткої межі між конотацією і денотацією не існує: в діяхронії можуть бути взаємопереходи» [77, с. 12]. Конотація обернено пропорційна частотності використання лексем, тому при високій частотності використання слова конотація може переходити в денотацію або зникати, наприклад: *підсиджувати, вирахувати, вичислити, засвітитися, надути* тощо: *Це був уже відвертий ляпас прем’єру. Тим більш болючий, що Парнелл має хорошу репутацію, – і є наймолодшою зіркою Лейбористської партії. Британські оглядачі відразу ж висунули припущення, що Парнелл «підсиджує» Брауна, щоб зайняти його місце* (УМ, 06.06.2009, 6); *Особливих прикмет, як у співучасника (той був без правого зап’ястя), не мав, відтак зміг уникнути арешту того ж таки вівторка. Однак «вирахували» утікача й на західному узбережжі Кримського півострова ...* (УМ, 06.06.2009, 2); *Це не за-*

важасє колишньому партійцеві Литвина вести активну передвиборчу кампанію – «світитися» на білбордах ... (УМ, 09.10.2012, 5).

Треба розрізнати конотативне значення й жаргонічно переосмислені значення, наприклад, лексема *взути* функціонує в мові зі значеннями, зафіксованими у словнику: '1) надягати на ноги взуття; 2) забезпечити когось взуттям' [ВТС, с. 125], у процесі розвитку мови набула нового значення 'зухвало обдурити когось': *Слухаючи перед кожними парламентськими чи президентськими виборами кандидатів до вищих органів влади, хотілося плакати від розчулення... І селяни, які, здавалося, вже нікому не вірили, щоразу віддавали цим шаманам свої голоси, а вже через півроку чухали потилиці, розуміючи, що їх учергове «взули»* (СВ, 07.07.2009, 2). Жаргонічно переосмислені дієслова *наварити*, *зрубити* функціонують зі значенням 'отримати прибуток, збагатитися нечесним шляхом': *Як і скільки «наварюють» на молоці так звані посередники* (УМ, 22.07.2008, 6); *Тому наситити такий шалений попит на квадратні метри покликалися столичні жителі, які керуються не альтруїстичними почуттями, а бажанням зрубити більше грошей* (ВК, 18.11.2008, 7), у словнику зафіксовано такі лексичні значення: *наварити* – 'варячи, готувати яку-небудь кількість їжі' [ВТС, с. 703], *зрубати* – 'рубуючи, відокремлювати щось від основи' [ВТС, с. 481].

Дієслово *мочити* має такі кодифіковані значення: 1) 'робити мокрим, вологим'; 2) 'тримати у воді, у спеціальному розчині, надаючи певних якостей' [ВТС, с. 693] набуло нового жаргонічного значення 'бити, вбити': *Восени 1985 року великого поета Василя Стуса «замочили» на зоні* (Д, 13.02.2009, 7); *Способів багато, а найрадикальніший – «замочити» кредитора* (УМ, 20.07.2005, 12). Згодом жаргонізм *мочити* – 'бити, вбивати' набув конотативного значення 'переслідувати кого-небудь': *Через день після появи на «Інтері» в програмі «Майдан» на «5 каналі» Юлія Володимирівна чесно зізналася, що під час ефіру їй хотілося обкреслити навколо себе крейдою «віївське» коло, щоб захиститися від «нечисті», що її «мочила»* (Д, 04.11.2008, 2).

Конотація може бути розгалуженіша, ніж денотація, наприклад, *піарити* – денотативне значення – 'рекламувати, пропагувати'; конотативне – а) 'позитивне, піднесене' (наприклад, *Загалом Президент Ющенко піарив Україну з усіх сил. Під час виступів, на офіційних зустрічах та в кулуарах він устигав і розказати про економічний потенціал України, і нагадати про історію та фольклор* (УМ, 01.02.2005, 7); б) конотативне – 'зневажливе' (*Крім того, кожен з учасників та спостерігачів процесу не відмовив собі в задоволенні принагідно про-*

піарити себе, коханого, тобто явити народові неабияку батьківську турботу про нього (ПіК, № 2, 2004, 23); До того ж масштабне «доїння» районного масштабу було організовано за кілька десятків кілометрів від обласного центру, тобто фактично під боком у вищого міліцейського керівництва, яке не втомлювалося «*піаритися*» на новачках у боротьбі з хабарництвом та корупцією (УМ, 17.08.2011, 6); *мочити* – денотативне значення – ‘бити, вбивати’; конотативне – а) ‘критикувати, нищити’ («*Мочити*» банківську систему – це те саме, що пиляти гілку, на якій сидиш (Д, 24.02.2009, 1); б) конотативне – ‘переслідувати когось’ (Я зрозумів це так, що президентська передвиборча кампанія стартувала, і дано вказівку «*мочити* Юлю» (Д, 14.03.2009, 8); в) конотативне – ‘знущатися з когось, цькувати, знищувати кого-небудь’ (Гурт народжувався кілька разів. Перший склад став результатом злиття двох конкуруючих угруповань: в одному грав я сам на шестиструнній гітарі, в іншому – Со і Чі; і ми одне одного *мочили* (Д, 24.09.2009, 8).

У мові відсутні критерії розмежування конотативно забарвлених дієслів та нейтральних. Критеріями виділення конотативно маркованих дієслів є: 1) похідність конотативного значення; 2) складність семантичної структури значення конотативно забарвлених дієслів, де крім денотативного та категорійно-граматичного компонентів, як у нейтрального дієслова, є конотативний компонент; 3) наявність синонімів серед нейтральних дієслів; 4) поліфункціональність конотативно забарвлених дієслів, оскільки вони призначені не тільки для того, щоб назвати, а й оцінити, вказати на певні особливості дії.

Отже, денотація і конотація є макрокомпонентами лексичного значення слова, між якими існує тісний взаємозв’язок. Лексеми, у структурі яких є і денотативний, і конотативний компоненти, більш інформативні, змістовні.

1.4 Структура конотативного макрокомпонента в семантиці дієслів

Більшість мовознавців визначають конотацію як багатокомпонентне семантичне ціле. М. Я. Сердобінцев указує, що функціонально-структурний підхід до значення дозволяє вважати конотацію поряд із денотацією одним з основних компонентів лексичного значення [263, с. 15–16]. Конотація – явище неоднорідне, у складі конотативного макрокомпонента виділяють мікрокомпоненти, які характеризують ставлення до предметів, ознак, дій. Вимагають уточнення питання про мікрокомпоненти конотації та про їхню кількість.

ЛИТЕРАТУРА

1. Аврорин В. А. Проблемы изучения функциональной стороны языка : к вопросу о предмете социолингвистики / В. А. Аврорин. – М. : Наука, 1975. – 276 с.
2. Азнаурова Э. С. Очерки по стилистике слова / Э. С. Азнаурова. – Ташкент : Фан, 1973. – 405 с.
3. Азнаурова Э. С. Стилистический аспект номинации слова как единицы речи / Э. С. Азнаурова // Языковая номинация : (виды наименований) / отв. ред. Б. А. Серебренников, А. А. Уфимцева. – М., 1977. – С. 86–129.
4. Алефиренко Н. Ф. Спорные проблемы семантики : монография / Н. Ф. Алефиренко. – Волгоград : Перемена, 1999. – 274 с.
5. Амирова Т. А. Очерки по истории лингвистики / Т. А. Амирова, Б. А. Ольховиков, Ю. В. Рождественский. – М. : Наука, 1975. – 560 с.
6. Апресян Ю. Д. Избр. тр. : в 2 т. Т.1. Лексическая семантика / Ю. Д. Апресян. – 2-е изд. испр. и доп. – М. : Языки рус. культуры : Восточ. л-ра, 1995. – 767 с.
7. Апресян Ю. Д. Коннотации как часть грамматики слова : (лексикограф. аспект) / Ю. Д. Апресян // Русский язык. Проблемы грамматической семантики и оценочные факторы в языке : Виноградов. чтения XIX–XX / Ин-т рус. яз. РАН.; отв. ред. М. В. Ляпон. – М., 1992. – С. 45–75.
8. Апресян Ю. Д. Лексическая семантика : синонимич. средства языка / Ю. Д. Апресян. – М. : Наука, 1974. – 368 с.
9. Апресян Ю. Д. Экспериментальное исследование семантики русского глагола / Ю. Д. Апресян. – М. : Наука, 1967. – 250 с.
10. Аристотель. Поэтика // Соч. / Аристотель : в 4 т. – М., 1984. – Т. 4. – С. 645–680.
11. Арнольд И. В. Семантика. Стилистика. Интертекстуальность / И. В. Арнольд. – СПб. : Изд-во Санкт-Петербург. ун-та, 1999. – 443 с.
12. Арнольд И. В. Стилистика современного английского языка / И. В. Арнольд. – Л. : Просвещение, 1973. – 303 с.
13. Арнольд И. В. Стилистика современного английского языка : (стилистика декодирования) / И. В. Арнольд. – М. : Просвещение, 1990. – 300 с.
14. Артемова А. Ф. Коннотативный аспект семантики фразеологических единиц / А. Ф. Артемова // Актуальные проблемы семасиологии : межвуз. сб. науч. тр. – Ленинград, 1991. – С. 12–21.

15. Арутюнова Н. Д. Типы языковых значений : Оценка. Событие. Факт / Н. Д. Арутюнова ; отв. ред. Г. В. Степанов. – М. : Наука, 1988. – 338 с.
16. Асоціативний експеримент // Короткий психологічний словник / за ред. В. І. Войтка. – К., 1978. – С. 22.
17. Ахманова О. С. Словарь лингвистических терминов / О. С. Ахманова. – М. : Сов. энцикл., 1966. – 608 с.
18. Бабакова О. В. Семантична структура та функціонування дієслів звучання : автореф. дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.01 – «Українська мова» / Ольга Володимирівна Бабакова. – Запоріжжя, 2007. – 20 с.
19. Бабка А. Полісемія як наслідок мотиваційних особливостей лексичних одиниць [Електронний ресурс] / А. Бабка. – Режим доступу : http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Mv/2009_9/18.pdf (дата звернення : 27.08.2011р.). – Назва з екрану.
20. Баженова И. С. Коннотация и создание эмоционального подтекста / И. С. Баженова // Коннотативные аспекты семантики в немецкой лексике и фразеологии : межвуз. тематич. сб. науч. тр. / Калинин. гос. ун-т. – Калинин, 1987. – С. 12–18.
21. Балли Ш. Ф. Французская стилистика / Ш. Ф. Шалли ; пер. с фр. К. А. Долинин ; ред., пер. Е. Г. Эткинд. – М. : Изд-во иностр. л-ры, 1961. – 394 с.
22. Баранникова Л. И. К проблеме социальной и структурной изменчивости диалекта / Л. И. Баранникова // Вопросы социальной лингвистики / ред. кол. : А. В. Десницкая и др. – Л., 1969. – С. 314–343.
23. Баранов А. Г. О видах функциональной экспрессивности / А. Г. Баранов // Проблемы экспрессивной стилистики : межвуз. сб. / отв. ред. Г. Г. Хазагерев. – Ростов н/Д., 1987. – С. 54–59.
24. Баркова Л. А. Влияние фактора адресата на окказиональное использование фразеологических единиц / Л. А. Баркова // Сб. науч. тр. / Моск. пед. ин-т иностр. яз. им. М. Тореза. – М., 1985. – Вып. 244. – С. 3–15.
25. Барлас Л. Г. О соотношении информативности и коннотативности в тексте / Л. Г. Барлас // Проблемы грамматической семантики : сб. ст. – Ростов н/Д., 1978. – С. 67–73.
26. Барт Р. Основы семиологии / Р. Барт // Структурализм: «за» и «против» : сб. ст. : пер. с англ., фр., нем., чешс., пол. и болг. яз. / под ред. Е. Я. Басина и М. Я. Полякова. – М., 1975. – С. 114–163.

27. Бацевич Ф. С. Очерки по функциональной лексикологии / Ф. С. Бацевич, Т. А. Космеда. – Л. : Світ, 1997. – 390 с.

28. Бацевич Ф. С. Функциональное отражательное изучение лексики: теоретические и практические аспекты : (на материале рус. глагола) : текст лекции по спецкурсу / Ф. С. Бацевич. – Л. : Изд-во Львов гос. ун-та, 1993. – 169 с.

29. Безрукова А. В. Семантика и функционирование глаголов, выражающих эмоциональное отношение / А. В. Безрукова // Семантика и функционирование английского глагола : межвуз. сб. науч. тр. / Горьк. гос. пед. ин-т им. М. Горького ; [редкол. : Л. Львов и др.] – Горький, 1985. – С. 11–15.

30. Бердова Н. М. Контекстуально-речевые условия создания коннотативных аспектов иносказания / Н. М. Бердова // Коннотативные аспекты семантики в немецкой лексике и фразеологии : межвуз. тематич. сб. науч. тр. / Калинин. гос. ун-т. – Калинин, 1987. – С. 19–30.

31. Беркнер С. С. Некоторые аспекты коннотации / С. С. Беркнер // Актуальные проблемы языкознания и методики обучения иностранным языкам : материалы междунар. науч. конф. 3–4 марта 2000 г. / отв. ред. Н. М. Малкина ; Воронеж. гос. пед. ун-т, Ф-т иностр. яз. – Воронеж, 2000. – С. 21–22.

32. Берлизон С. Б. Стилистический аспект значения (стилистическое значение) фразеологических единиц и методы его исследования / С. Б. Берлизон // Проблемы семасиологии и лингвистики / Рязан. пед. ун-т. – Рязань, 1975. – Вып. 2. – С. 166–256.

33. Берлизон С. Б. Эмоциональное значение – особый компонент смысловой структуры слова (фразеологической единицы) / С. Б. Берлизон // Вопросы описания лексико-семантической системы языка : тезисы докл. науч. конф. (16–18 нояб. 1971 г.) / М-во высш. и сред. образования СССР. – М., 1971. – Ч. 1. – С. 5.

34. Бехтерев В. М. Избр. тр. по психологии личности : в 2 т. Т.2 : Объективное изучение личности / В. М. Бехтерев ; отв. ред. Г. С. Никифоров, Л. А. Коростылева ; Санкт-Петербург. гос. ун-т, Ф-т психологии. – СПб. : Алетейя, 1999. – 288 с.

35. Білевич Т. Л. Дієслівна багатозначність у процесі розвитку мови / Т. Л. Білевич // Мовознавство. – 1999. – № 1. – С. 46–50.

36. Блумфилд Л. Язык / Л. Блумфилд ; пер. с англ. Е. С. Кубряковой и В. П. Мурат ; ред. и предисл. М. М. Гухман. – М. : Прогрес, 1968. – 608 с.

37. Бойко Н. І. Експресивна лексика та її лексикографічна інтерпретація / Н. І. Бойко // Дивослово. – 2000. – № 7. – С. 19–23.
38. Бойко Н. І. Конотативна лексична семантика: інтенсивний і параметричний складники : монографія / Н. І. Бойко, Т. Л. Хомич. – Ніжин : Вид-во Ніжин. держ. ун-ту ім. М. Гоголя, 2011. – 167 с.
39. Бойко Н. І. Українська експресивна лексика в словнику, мові та мовленні : навч. посіб. для студ. філолог. спец. / Н. І. Бойко. – Ніжин : Вид-во Ніжин. ун-ту, 2002. – 217 с.
40. Бойко Н. І. Українська експресивна лексика: семантичний, лексикографічний і функціональний аспекти / Н. І. Бойко. – Ніжин : Аспект-Поліграф, 2005. – 552 с.
41. Бойченко Н. О. Стійкі дієслівні сполуки у публіцистичному тексті: типологічні ознаки та експресивний потенціал : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 / Наталія Олександрівна Бойченко ; Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. – К., 2001. – 239 с.
42. Будагов Р. А. Что такое развитие и совершенствование языка / Р. А. Будагов. – М. : Наука, 1977. – 264 с.
43. Будагов Р. А. Язык, история, современность / Р. А. Будагов. – М. : Изд-во МГУ, 1971. – 300 с.
44. Булдаков В. А. Коннотативные потенции терминологической лексики / В. А. Булдаков // Коннотативные аспекты семантики в немецкой лексике и фразеологии : межвуз. тематич. сб. науч. тр. / Калинин. гос. ун-т. – Калинин, 1987. – С. 31–36.
45. Буслаев Ф. И. Историческая грамматика русского языка / Ф. И. Буслаев. – М. : Учпедгиз, 1959. – 623 с.
46. Вандриес Ж. Язык : лингвистич. введение в историю / Ж. Вандриес. – М. : Соцэкгиз, 1937. – 410 с.
47. Васильев Л. М. Достоинства и недостатки компонентного анализа в семантических исследованиях / Л. М. Васильев // Исследование по семантике : семантика слова и словосочетания : межвуз. науч. сб. / Башк. гос. ун-т им. 40-летия Октября ; отв. ред. Л. М. Васильев и др. – Уфа, 1984. – С. 3–8.
48. Васильев Л. М. К вопросу об экспрессивности и экспрессивных средствах : (на материале славян. яз.) / Л. М. Васильев // Славянский филологический сборник : посвящается V междунар. съезду славистов. – Уфа, 1962. – С. 107–118.
49. Васильев Л. М. Семантика русского глагола / Л. М. Васильев. – М. : Высш. шк., 1981. – 184 с.

50. Васильев Л. М. Современная лингвистическая семантика / Л. М. Васильев. – М. : Высш. шк., 1990. – 176 с.
51. Васильев Л. М. Сущность и структурные компоненты лексического значения / Л. М. Васильев // Вопросы фонетики, словообразования, лексики русского языка и методики преподавания : тр. 4-й зональн. конф. каф. рус. яз. вузов Урала / Перм. гос. ун-т им. А. М. Горького, Свердловск. гос. пед. ин-т ; редкол. : А. А. Горбунова и др. – Пермь, 1964. – С. 23–75.
52. Вежбицкая А. Понимание культуры через посредство ключевых слов / А. Вежбицкая ; пер. с англ. А. Д. Шмелёва. – М. : Языки современ. культуры, 2001. – 288 с.
53. Великий тлумачний словник сучасної української мови / В. Т. Бусел ; за ред. В. Т. Бусела. – К. ; Ірпінь : Перун, 2009. – 1736 с.
54. Виноградов В. В. Избр. тр. Лексикология и лексикография. / В. В. Виноградов. – М. : Наука, 1977. – 310 с.
55. Виноградов В. В. Основные типы лексических значений слова / В. В. Виноградов // Вопросы языкознания – 1953. – № 5. – С. 3–29.
56. Виноградов В. В. Русский язык : грамматич. учение о слове / В. В. Виноградов. – М. ; Л. : Учпедгиз, 1947. – 784 с.
57. Виноградов В. В. Русский язык : (грамматич. учение о слове) / В. В. Виноградов. – Изд. 2-е. – М. : Высш. шк., 1972. – 614 с.
58. Виноградов В. В. Стиль Пушкина / В. В. Виноградов. – М. : Гослитиздат, 1941. – 620 с.
59. Виноградов М. Ф. Идеологический компонент в современной дефиниции / М. Ф. Виноградов // Лексические и грамматические компоненты в семантике языкового знака : межвуз. сб. науч. тр. / Воронеж. гос. ун-т ; отв. ред. З. Д. Попова. – Воронеж, 1983. – С. 39–44.
60. Винокур Т. Г. Закономерности стилистического использования языковых единиц / Т. Г. Винокур. – М. : Наука, 1980. – 237 с.
61. Вихованець І. Р. Теоретична морфологія української мови / І. Р. Вихованець, К. Г. Городенська ; за ред. І. Р. Вихованця. – К. : Пульсари, 2004. – 400 с.
62. Вольперт Р. Х. Коннотативный уровень описания грамматики : (на материале худож. текста немец. яз.) / Р. Х. Вольперт. – Рига : Зинатне, 1979. – 159 с.
63. Вольф Е. М. Функциональная семантика оценки / Е. М. Вольф. – М. : Наука, 1985. – 228 с.

64. Воронин А. З. Коннотация фразеологизмов в коммуникативном аспекте / А. З. Воронин // Сб. науч. тр. / Моск. пед. ин-т иностр. яз. им. М. Тореза. – М., 1985. – Вып. 244. – С. 28–38.

65. Выготский Л. С. Мышление и речь / Л. С. Выготский // Избр. психологические исследования / Л. С. Выготский. – М., 1956. – С. 8–52.

66. Галкина-Федорук Е. М. Об экспрессивности и эмоциональности в языке / Е. М. Галкина-Федорук // Сборник статей по языкознанию проф. Моск. ун-та акад. В. В. Виноградову в день его 60-летия. – М., 1958. – С. 103–124.

67. Галкина-Федорук Е. М. Современный русский язык : лексика : курс лекций для вузов / Е. М. Галкина-Федорук. – М. : Изд-во МГУ, 1954. – 204 с.

68. Гамзюк М. В. Емотивний компонент значення у процесі створення фразеологічних одиниць (на матеріалі німець. мови) : монографія / М. В. Гамзюк. – К. : Вид. центр Київ. держ. лінгвістич. ун-ту, 2000. – 255 с.

69. Гамзюк М. В. Емотивний компонент значення у процесі створення фразеологічних одиниць (на матеріалі німець. мови) / М. В. Гамзюк // Мовознавство. – 2001. – № 1. – С. 79–81.

70. Герман В. В. Лексико-семантичні особливості оказіональних слів у сучасній українській поезії : (аналогія, синонімізація, антонімізація) / В. В. Герман // Філологічні науки : зб. наук. пр. / Сумськ. держ. пед. ін-т ім. А. С. Макаренка. – Суми, 1999. – С. 28–38.

71. Гладько С. Б. До питання про відображення емоційного в мові / С. Б. Гладько // Актуальні проблеми функціонування мовних одиниць різних рівнів у тексті : зб. наук. пр. / Сумськ. держ. пед. ін-т ім. А. С. Макаренка ; упоряд. С. О. Швачко [та ін.]. – Суми, 1997. – С. 30–33.

72. Глейбман Е. В. Аспекты глагольной семантики : (на материале фр. яз.) / Е. В. Глейбман ; отв. ред. Р. Г. Плотровский. – Кишинёв : Штиинца, 1983. – 163 с.

73. Говердовский В. И. Аффиксальная экспликация мелиоративной и пейоративной коннотаций в немецком и русском языках / В. И. Говердовский // Коннотативные аспекты семантики в немецкой лексике и фразеологии : межвуз. тематич. сб. науч. тр. / Калинин. гос. ун-т. – Калинин, 1987. – С. 44–51.

74. Говердовский В. И. Диалектика коннотации и денотации : (взаимодействие эмоционал. и рационал. в лексике) / В. И. Говердовский // Вопросы языкознания. – 1985. – № 2. – С. 71–79.

75. Говердовский В. И. История понятия коннотации / В. И. Говердовский // Филол. науки. – 1972. – № 2. – С. 83–86.

76. Говердовский В. И. Коннотации терминологичности / В. И. Говердовский // Значение и его варьирование в тексте : сб. науч. тр. / отв. ред. И. В. Сентенберг ; Волгоград. гос. пед. ин-т им. А. С. Серафимовича. – Волгоград, 1987. – С. 170–175.

77. Говердовский В. И. Коннотемная структура слова / В. И. Говердовский. – Х. : Высш. шк., 1989. – 94 с.

78. Говердовский В. И. Контекст как источник семантических коннотаций / В. И. Говердовский // Исследование по семантике. Семантика слова и словосочетания : межвуз. науч. сб. / Башк. гос. ун-т им. 40-летия Октября ; отв. ред. Л. М. Васильев и др. – Уфа, 1984. – С. 133–141.

79. Говердовский В. И. О предпосылках создания коннотационного словаря / В. И. Говердовский // Теоретические проблемы семантики и ее отражение в одноязычных словарях [докл. симпоз., май 1979 г. ; редкол. : В. Н. Ярцева (отв. ред.) и др.]. – Кишинёв, 1982. – С. 211–214.

80. Говердовский В. И. Опыт функционально-типологического описания коннотации : автореф. дис. ... канд. филол. наук : спец. 10.02.19 «Теория языка» / В. И. Говердовский. – М., 1977. – 20 с.

81. Говердовський В. І. Про суфіксальну експлікацію конотації іменників / В. І. Говердовський // Мовознавство. – 1988. – № 3. – С. 54–59.

82. Говердовский В. И. Феномен коннотации на денотативном уровне / В. И. Говердовский // Языковая практика и теория языка / Моск. гос. ун-т. – М., 1974. – Вып. 1. – С. 139–147.

83. Головин Б. Н. Основы культуры речи : учеб. пособие / Б. Н. Головин. – М. : Высш. шк., 1980. – 335 с.

84. Голод О. Є. До питання лексичної конотації / О. Є. Голод // Наук. вісн. Чернівець. ун-ту ім. Юрія Федьковича. – Чернівці, 1996. – Вип. 1. – С. 38–44. – (Сер. «Германська філологія»).

85. Гольцова Н. Г. Окказиональность слова и окказиональность фразеологизма / Н. Г. Гольцова // Рус. яз. в шк. – 1993. – № 3. – С. 81–86.

86. Голянич М. І. Внутрішня валентність дієслівних утворень із значенням говоріння / М. І. Голянич // Мовознавство. – 1980. – № 3. – С. 65–69.

87. Горбачевич К. С. Вариантность слова и языковая норма / К. С. Горбачевич. – Л. : Наука, 1978. – 238 с.

88. Горбунова Н. В. Слово та його лінгвістичні характеристики [Електронний ресурс] / Н. В. Горбунова. – Режим доступу : http://www.nbuu.gov.ua/portal/soc_gum/pspo/2007_13_2/doc_pdf/Gorbunova_st.pdf (дата звернення : 27.08. 2011 р.). – Назва з екрану.

89. Горелов И. Н. Проблема функционального базиса речи в онтогенезе / И. Н. Горелов ; Челяб. пед. ин-т. – Челябинск, 1974. – 116 с.

90. Грибан Л. П. Вплив метафори на формування конотативного аспекту значення фразеологічних одиниць німецької мови / Л. П. Грибан // Вісн. Київ. держ. лінгвістич. ун-ту. – К., 1997. – Вип. 3 : Взаємодія одиниць різних рівнів германських та романських мов. – С. 85–91. – (Сер. «Філологія»).

91. Грибан Л. П. До питання про конотативний аспект фразеологічного значення / Л. П. Грибан // Вісн. Київ. держ. лінгвістич. ун-ту. – К., 1997. – Вип. 5. – С. 51–59. – (Сер. «Філологія»).

92. Григорьева О. М. Стилистика русского языка : учеб. пособие для иностранцев / О. М. Григорьева. – М. : ТЕЗАУРУС, 2000. – 164 с.

93. Гриднева Т. В. Коммуникативно-прагматические свойства семантики глагольных фразеологических единиц / Т. В. Гриднева // Коммуникативно-прагматическая семантика : сб. науч. тр. / отв. ред. Н. Ф. Алефиренко ; Акад. социал. наук РФ, Волгоград. гос. пед. ун-т. – Волгоград, 2000. – С. 95–105.

94. Гриценко О. М. Преса і політика: проблеми, концепції, досвід / О. М. Гриценко, В. І. Шкляр. – К. : Ін-т журналістики Київ. нац. ун-ту ім. Т. Шевченка, 2000. – 70 с.

95. Гумбольдт В. фон. Язык и философия культуры : пер. с нем. / В. Гумбольдт ; сост., общ. ред. и ст. А. В. Гулыги и Г. В. Рамишвили. – М. : Прогресс, 1985. – 452 с.

96. Давиденко В. І. Лексична конотація: основні аспекти вивчення у вузі і в школі / В. І. Давиденко // Система і структура східнослов'янських мов : міжкафедрал. зб. наук. пр. / Укр. держ. пед. ун-т ім. М. П. Драгоманова ; [редкол. : М. М. Пилинський (відп. ред.) та ін.] – К., 1997. – С. 159–163.

97. Дишлева С. М. Адвербальна дистрибуція лексико-семантичних груп українських дієслів : автореф. дис. канд. філол. наук. : спец.

10.02.01 – «Українська мова» / Світлана Миколаївна Дишлева. – К., 2008. – 22 с.

98. Дідук Г. І. Робота з дієслівними експресемами / Г. І. Дідук // Урок укр. – 2000. – № 1. – С. 33–36.

99. Дмитришин Л. Я. Метафоричні структури у творчості поетів Празької школи. : автореф. дис. ... канд. філол. наук. : спец. 10.02.01 «Українська мова» / Л. Я. Дмитришин. – К., 2006. – 19 с.

100. Добрыднева Е. А. Коммуникативно-практическая парадигма русской фразеологии / Е. А. Добрыднева. – Волгоград : Перемена, 2000. – 224 с.

101. Додонов Б. И. Эмоция как ценность / Б. И. Додонов – М. : Политиздат, 1978. – 272 с.

102. Долинин К. А. Стилистика французского языка / К. А. Долинин. – М. : Просвещение, 1987. – 303 с.

103. Ельмслев Л. Прологомены к теории языка / Л. Ельмслев // Новое в лингвистике. – М., 1960. – Вып. 1. – С. 264–389.

104. Ефимов Л. И. Стилистика художественной речи / Л. И. Ефимов. – М. : Изд-во МГУ, 1957. – 520 с.

105. Жельвис В. И. О лингвострановедческом аспекте взаимоотношений коннотативных компонентов лексического значения слов, обозначающих один и тот же предмет в родных языках / В. И. Жельвис // Лексические и грамматические компоненты в семантике языкового знака : межвуз. сб. науч. тр. / Воронеж. гос. ун-т ; отв. ред. З. Д. Попова. – Воронеж, 1983. – С. 44–47.

106. Жуйкова М. В. До походження українського образного предиката втяти (втнути) / М. В. Жуйкова // Укр. мова. – 2006. – № 2. – С. 57–66.

107. Загоровская О. В. Образный компонент в значении слова / О. В. Загоровская // Лексические и грамматические компоненты в семантике языкового знака : межвуз. сб. науч. тр. / Воронеж. гос. ун-т ; отв. ред. З. Д. Попова. – Воронеж, 1983. – С. 16–20.

108. Залевская А. А. Слово в лексиконе человека : психолингвист. исслед. : монография / А. А. Залевская. – Воронеж : Изд-во Воронеж. у-та, 1990. – 206 с.

109. Залевская А. А. Экспериментальное исследование параметра оценки в психологической структуре значения / А. А. Залевская // Психолингвистические проблемы семантики / отв. ред. А. А. Залевская. – Калинин, 1990. – С. 73–82.

110. Запорожец А. В. Воспитание эмоций и чувств у дошкольника / А. В. Запорожец // Эмоциональное развитие дошкольника / под ред. А. Д. Кошелевой. – М., 1985. – С. 8–28.

111. Захарова Л. М. Національно-культурні конотації іменувань найвищих державних правителів : (на матеріалі тв. О.С. Пушкіна) : автореф. дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.02 «Російська мова» / Л. М. Захарова ; Таврійськ. нац. ун-т ім. В.І. Вернадського. – Сімферополь, 2000. – 16 с.

112. Звягенцев В. А. Предложение и его отношение к языку и речи / В. А. Звягенцев. – М., 1976. – 308 с.

113. Земская Е. А. Современный русский язык. Словообразование / Е. А. Земская. – М. : Просвещение, 1973. – 304 с.

114. Зими́на Л. П. Глагол в составе глагольных фразеологических единиц / Л. П. Зими́на // Глагол в языке и речи : (на материале языков разных систем) : сб. науч. тр. / Кемеров. гос. ун-т. – Кемерово, 1986. – С. 113–120.

115. Иаликова О. Коннотативный аспект семантики слов родного и неродного языка : (можно ли перевести коннотацию?) / О. Иаликова // Мова і культура / Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. – К., 2000. – Вип. 2., т. 3. – С. 386–396.

116. Иванищева О. Н. Коннотативный аспект лексического значения слова и место культурной коннотации / О. Н. Иванищева // Язык-культура-человек : межвуз. сб. ст. / ред. О. Иванищева. – Мурманск, 2001. – Вып. 1, ч. 1. – С. 13–32.

117. Иванищева О. Н. Некоторые вопросы лексикографирования русской культурно-коннотированной лексики / О. Н. Иванищева // Язык-культура-человек : межвуз. сб. ст. / ред. О. Иванищева. – Мурманск, 2001. – Вып. 1, ч. 1. – С. 37–58.

118. Иванова Н. Г. Лексические новообразования в языке русской советской поэзии. Семасиологический анализ / Н. Г. Иванова. – Одесса, 1985. – 259 с.

119. Іващенко В. Л. До питання уніфікації поняття «емотивність» у лексичній семантиці : (конотатив.-оцінний аспект, лінгвіст. дискусії) / В. Л. Іващенко // Українська термінологія і сучасність : зб. наук. пр. / НАН України, Ін-т укр. мови, Комітет наук. термінології. – К., 1998. – С. 132–134.

120. Іващенко В. Л. Конотативно-оцінний аспект семантики назв осіб за родом діяльності, місцем проживання та національною

належністю: дис. ... канд. філолог. наук : 10.02.01 «Українська мова» / Валентина Людвигівна Іващенко. – К., 1997. – 190 с.

121. Іващенко В. Л. Лексичні конотації у просторі природничої термінології / В. Л. Іващенко // Мовознавство. – 2000. – № 6. – С. 40–49.

122. Ивин А. А. Основания логики оценок / А. А. Ивин. – М. : Изд-во МГУ, 1970. – 230 с.

123. Изард К. Эмоции человека : пер. с англ. / К. Изард. – М. : Изд-во МГУ, 1980. – 440 с.

124. Ільченко В. І. Експресія власних назв як засіб публіцистики : дис. ... канд. філолог. наук : 10.01.08 «Журналістика» / Володимир Іванович Ільченко. – К., 2003. – 224 с.

125. Кабиш О. О. Актуалізація окремих груп маркованої лексики в українській мові кінця ХХ – початку ХХІ століття / О. О. Кабиш // Дивослово. – 2007. – № 6. – С. 33–35.

126. Казыдуб Н. Н. К проблеме семантической классификации глаголов / Н. Н. Казыдуб // Актуальные проблемы семасиологии : межвуз. сб. науч. тр. / ред. : А. К. Томлянович, И. А. Краснянская. – Ленинград, 1991. – С. 36–44.

127. Каптур Г. А. Семантико-синтаксическая характеристика предложений с глаголами негативного поведения в современном русском языке : автореф. дис. ... канд. филол. наук : спец. 10.02.01 «Русский язык» / Г. А. Каптур. – К., 1989. – 16 с.

128. Кацнельсон С. Д. Содержание слова, значение и обозначение / С. Д. Кацнельсон. – М. : Наука, 1965. – 109 с.

129. Кильдибекова Т. А. Структура поля глаголов действия : учеб. пособие / Т. А. Кильдибекова. – Уфа : Изд-во Башк. гос. ун-та, 1983. – 74 с.

130. Кильдибекова Т. А. Функционально-семантическая категория каузативности в русском языке / Т. А. Кильдибекова // Исследование по семантике. Семантика слова и словосочетания : межвуз. науч. сб. / Башк. гос. ун-т им. 40-летия Октября ; отв. ред. Л. М. Васильев и др. – Уфа, 1984. – С. 8–19.

131. Кісь Р. Мова, думка і культурна реальність : (від Олександра Потебні до гіпотези мовн. релятивізму) / Р. Кісь. – Л. : Літопис, 2002. – 304 с.

132. Клименко А. П. К оценке результатов качественных синтагматических экспериментов / А. П. Клименко // Семантическая струк-

тура слова : психолінгвістич. дослід. / отв. ред. А.А. Леонтьев. – М., 1971. – С. 76–77.

133. Клименко Н. Ф. Динамічні процеси в сучасному українському лексиконі : монографія / Н. Ф. Клименко, Є. А. Карпіловська, Л. П. Кислюк. – К. : Вид. Дім Дмитра Бураго, 2008. – 336 с.

134. Ковалёв В. П. Некоторые общие черты в экспрессивном использовании фразеологизмов и слов / В. П. Ковалёв // Питання фразеології східнослов'янських мов : тези респ. наук. конф. – К., 1972. – С. 52–54.

135. Кожина М. Н. О языковой и речевой экспрессии и ее экстралингвистическом обосновании / М. Н. Кожина // Проблемы экспрессивной стилистики : сб. науч. ст. – Ростов н/Д., 1987. – С. 8–17.

136. Кожина М. Н. Стилистика русского языка / М. Н. Кожина. – М. : Просвещение, 1977. – 223 с.

137. Кожина М. Н. Стилистика русского языка : учебник для студ. пед. ин-тов / М. Н. Кожина. – Изд. 2-е. – М. : Просвещение, 1983. – 223 с.

138. Колоднина Е. Н. Параметр оценки в психолінгвістическій структурі значення 215 іменних / Е. Н. Колоднина // Психолінгвістическіє проблеми семантики / отв. ред. А. А. Залевская. – Калинин, 1990. – С. 67–73.

139. Колоїз Ж. В. Оказіональність : (узуальність як концептуал. лінгвіст. категорія) / Ж. В. Колоїз // Укр. мова. – 2006. – № 1. – С. 71–81.

140. Колоїз Ж. В. Українська оказіональна деривація : теоретич. та функціонал.-граматич. аспекти : монографія / Ж. В. Колоїз. – К. : Акцент, 2007. – 310 с.

141. Коломієць М. П. Короткий словник перифраз / М. П. Коломієць, Є. С. Регушевський ; за ред. М. М. Пилинського. – К. : Рад. шк., 1985. – 151 с.

142. Колшанский Г. В. Логика и структура языка / Г. В. Колшанский. – М. : Высш. шк., 1965. – 240 с.

143. Колшанский Г. В. Соотношение субъективных и объективных факторов в языке / Г. В. Колшанский. – М. : Наука, 1975. – 231 с.

144. Комлев Н. Г. Компоненты содержательной структуры слова / Н. Г. Комлев. – М. : Изд-во МГУ, 1969. – 192 с.

145. Коралова А. Л. Характер информативности фразеологических единиц / А. Л. Коралова // Сб. науч. тр. / Моск. пед. ин-т иностр. яз. им. М. Тореза. – М., 1980. – Вып. 168. – С. 9–10.

146. Корниенко Л. И. Коннотативный аспект в значении глагольных наименований : (на материале звукоподражател. глаголов немец. яз.) / Л. И. Корниенко // Семантика единиц различных уровней в романно-германских языках : сб. науч. тр. / Киев. гос. пед. ин-т иностр. яз. ; отв. ред. А. Н. Мороховский. – К., 1982. – С. 130–137.

147. Косериу Э. Синхрония, диахрония и история / Э. Косериу // Новое в лингвистике / сост., ред. и вступ ст. В. А. Звягинцева. – М., 1963. – Вып. 3. – С. 143–346.

148. Космеда Т. А. Аксиологічні аспекти прагмалінгвістики: формування і розвиток категорії оцінки / Т. А. Космеда. – Л. : Вид-во Львів. нац. ун-ту ім. Івана Франка, 2000. – 349 с.

149. Космеда Т. А. Аспекти й методика вивчення слова у контексті зміни лінгвістичних парадигм / Т. А. Космеда, І. Д. Гажева // Мовознавство. – 1999. – № 1. – С. 39–46.

150. Космеда Т. А. Денотат, конотація й аксіосемантика у проекції на лексико-семантичні відповідники російської та української мов / Т. А. Космеда // Мовознавство. – 1997. – № 4–5. – С. 58 – 63.

151. Косякова Ю. Г. Человеческие эмоции в зеркале языка / Ю. Г. Косякова // Фразеологизм: семантика и форма : сб. ст., посвящен. юбилею проф. культуры рус. яз. Курган. гос. у-та В. А. Лебединской. – Курган, 2001. – С. 46–48.

152. Кохтев Н. Н. Стилистическое использование фразеологических средств в языке газеты / Н. Н. Кохтев // Язык и стиль средств массовой информации и пропаганды / [под ред. Д. Э. Розенталя]. – М., 1980. – С. 35–51.

153. Кочерган М. П. Загальне мовознавство : підруч. для студ. філолог. спец. вищ. закл. освіти / М. П. Кочерган. – К. : Академія, 1999. – 288 с.

154. Кочерган М. П. Слово і контекст / М. П. Кочерган. – Л. : Вища шк., Вид-во при Львів. ун-ті, 1980. – 184 с.

155. Кочукова Н. І. Трансформовані словосполучення в мові української преси : на матеріалі укр. преси кінця ХХ – поч. ХХІ ст. / Н. І. Кочукова. – К. : Пульсари, 2005. – 164 с.

156. Кубрякова Е. С. Части речи в ономазиологическом освещении / Е. С. Кубрякова. – М. : Наука, 1978. – 116 с.

157. Кудрявцева А. И. О прямом и образном употреблении глаголов речи в творчестве М. Горького : (на материале повести «Мать») / А. И. Кудрявцева // Очерки по русскому языку и стилистике. – Кишинёв, 1974. – С. 102–107.

158. Кузин В. С. Психология / В. С. Кузин. – М. : Высш. шк., 1974. – 280 с.
159. Кузнецова Э. В. Лексикология русского языка : учеб. пособие для студ. филологич. ун-тов / Э. В. Кузнецова. – М. : Высш. шк., 1982. – 152 с.
160. Культура русской речи : энцикл. словарь-справ. / под ред. Л. Иванова. – М. : Флинта : Наука, 2003. – 840 с.
161. Кунин А. В. Курс фразеологии современного английского языка / А. В. Кунин. – М. : Высш. шк., 1986. – 336 с.
162. Купина Н. А. Коннотативность в семантической группе названий лица / Н. А. Купина, М. Ф. Скорнякова // Классы слов и их взаимодействие : межвуз. сб. / Урал. гос. ун-т. – Свердловск, 1979. – С. 92–108.
163. Кустова Г. И. Типы производных значений и механизмы языкового расширения / Г. И. Кустова. – М. : Языки славян. культуры, 2004. – 472 с.
164. Лебедев М. В. Стабильность языкового значения / М. В. Лебедев. – М. : Эдитормал : УРСС, 1998. – 168 с.
165. Лебеденко Ю. М. Семантична характеристика фразеологізмів у текстах газетно-публіцистичного підстилю : (на матеріалі преси поч. ХХІ ст.) / Ю. М. Лебеденко // Наук. пр. Кам'янець-Поділ. держ. ун-ту. – Кам'янець-Поділ., 2007. – Вип. 15, т. 2. – С. 197–199. – (Сер. «Філологічні науки»).
166. Левитов Ю. Л. Стилистические созначения грамматических единиц на уровне языка и контекста : (на материале немец. яз.) / Ю. Л. Левитов // Стилистика художественной речи : межвуз. сб. / под ред. Л. В. Тарасовой. – Калинин, 1982. – С. 72–91.
167. Левицький В. В. Конотативне і фонетичне значення слова / В. В. Левицький, Л. А. Комарницька // Мовознавство. – 1981. – № 3. – С. 21–24.
168. Лексико-семантические группы русских глаголов / под ред. Э. В. Кузнецовой. – Иркутск : Изд-во Иркут. ун-та, 1989. – 177 с.
169. Лексические и грамматические компоненты в семантике русского языкового знака : межвуз. сб. науч. тр. / Воронеж. гос. ун-т ; отв. ред. З. Д. Попова. – Воронеж : Изд-во Воронеж. ун-та, 1983. – 155 с.
170. Леонтьев А. А. Общие сведения об ассоциациях и ассоциативных нормах / А. А. Леонтьев // Словарь ассоциативных норм русского языка / под ред. А. А. Леонтьева. – М., 1977. – С. 7.

171. Леонтьев А. А. Основные направления прикладной психолингвистики в СССР / А. А. Леонтьев // Речевое воздействие : пробл. приклад. психолингвистики : сб. ст. / отв. ред. А. А. Леонтьев ; АН СССР, Ин-т языкознания. – М., 1972. – С. 7–12.

172. Леонтьев А. А. Психолингвистический аспект языкового значения / А. А. Леонтьев // Принципы и методы семантических исследований / ред. кол. : В. П. Ярцева, Г. В. Колшанский, В. Н. Телия. – М., 1976. – С. 46–73.

173. Леонтьев А. А. Психологическая структура значения / А. А. Леонтьев // Семантическая структура слова : психолингвистич. исслед. / отв. ред. А. А. Леонтьев. – М., 1971. – С. 7–13.

174. Леонтьев А. А. Психология образа / А. А. Леонтьев // Вестн. МГУ. – 1986. – № 3. – С. 72–76. – (Сер. 14 «Психология»).

175. Леонтьев А. А. Современная психолингвистика за рубежом / А. А. Леонтьев // Психолингвистика за рубежом / А. А. Леонтьев. – М., 1972. – С. 3–20.

176. Леонтьев А. А. Факторы вариантности речевых высказываний / А. А. Леонтьев // Основы теории речевой деятельности / отв. ред. А. А. Леонтьев. – М., 1974. – С. 33–35.

177. Леонтьева О. Ф. Сміслові конотації дієслів мовлення у науковому дискурсі : (на матеріалі укр. народ. казок про тварин) : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 «Українська мова» / Оксана Федорівна Леонтьєва. – К., 2003. – 174 с.

178. Лингвистический энциклопедический словарь / глав. ред. В. Н. Ярцева. – М. : Сов. энцикл., 1990. – 685 с. : ил.

179. Литвин Ф. А. Экспрессивность текста и экспрессивность слова // Проблемы экспрессивной стилистики / Ф. А. Литвин ; отв. ред. Г. Г. Хазагеров. – Ростов н/Д., 1987. – С. 36–40.

180. Лукьянова Н. А. О семантике и типах экспрессивных лексических единиц / Н. А. Лукьянова // Актуальные проблемы лексикологии и словообразования : сб. науч. тр. / отв. ред. К. А. Тимофеев. – Новосибирск, 1979. – Вып. 8. – С. 22–25.

181. Лукьянова Н. А. О соотношении понятий «экспрессивность», «эмоциональность», «оценочность» / Н. А. Лукьянова // Актуальные проблемы лексикологии и словообразования : сб. науч. тр. / отв. ред. К. А. Тимофеев. – Новосибирск, 1976. – Вып. 5. – С. 3–21.

182. Лукьянова Н. А. Экспрессивная лексика разговорного употребления / Н. А. Лукьянова. – Новосибирск : Наука, 1986. – 230 с.

183. Лурия А. В. Язык и сознание / А. В. Лурия. – М. : Изд-во МГУ, 1979. – 319 с.
184. Лыков А. Г. Современная русская лексикология : (рус. окказионал. слово) / А. Г. Лыков. – М. : Высш. шк., 1976. – 119 с.
185. Лычникова Э. В. Место оценочной коннотации в хвалебно-комплиментарных и дерогативно-критических высказываниях / Э. В. Лычникова // Актуальные проблемы языкознания и методики обучения иностранным языкам : материалы междунар. науч. конф. 3–4 марта 2000 г. / отв. ред. Н. М. Малкина ; Воронеж. гос. пед. ун-т, Ф-т иностр. яз. – Воронеж, 2000. – С. 138–139.
186. Маловиця Т. А. Оцінно-інформативне значення лексичних новотворів : (на матеріалі преси 90-х рр. ХХ ст.) / Т. А. Маловиця // Язык и культура : 5-я Междунар. науч. конф. / Киев. ун-т им. Т. Г. Шевченко, Киев. ин-т междунар. отношений, НАН Украины, Ин-т укр. яз. – К., 1997. – Т. 3. – С. 104–112.
187. Мамалига А. І. До питання про структурно-семантичні зміни фразеологізмів у мові газети / А. І. Мамалига // Укр. мовознавство : міжвідом. наук. зб. / Київ. держ. ун-т ім. Т. Г. Шевченка. – К., 1973. – Вип. 1. – С. 72–79.
188. Маракулина Н. В. О значимости коннотативного аспекта в семантике эмоциональной лексики / Н. В. Маракулина // Коннотативные аспекты семантики в немецкой лексике и фразеологии : межвуз. тематич. сб. науч. тр. / Калинин. гос. ун-т. – Калинин, 1987. – С. 66–74.
189. Мартінек С. В. Емоційно-оцінні деривати та їх когнітивна організація : (за результатами асоціатив. експерименту) / С. В. Мартінек // Семантика, синтактика, прагматика мовленнєвої діяльності : матеріали Всеукр. наук. конф. 25 – 27 січ. 1999 р. – Л., 1999. – С. 71–74.
190. Мартінек С. В. Український асоціативний словник : у 2 т. / С. В. Мартінек. – Л. : Паіс, 2008. – Т. 1 : Від стимулу до реакції. – 344 с. – Т. 2 : Від реакції до стимулу. – 468 с.
191. Марцинківська О. Є. Переносне значення та образне вживання / О. Є. Марцинківська // Мовознавство. – 1973. – № 3. – С. 24–33.
192. Маслова В. А. К построению психолингвистической модели коннотации / В. А. Маслова // Вопросы языкознания. – 1989. – № 1. – С. 108–120.
193. Матвеева Т. В. Оценочность: предел и беспредельность / Т. В. Матвеева // Проблемы семантического анализа лексики : тезисы

докл. Междунар. конф. : пятыя Шмелёвские чтения, 23–25 дек. 2002 г. – М., 2002. – С. 66–68.

194. Мацько Л. І. Стилiстика української мови / Л. І. Мацько, О. М. Сидоренко. – К. : Вища шк., 2003. – 262 с.

195. Мелерович А. М. Образная основа и внутренняя форма фразеологических единиц / А. М. Мелерович // Лексические и грамматические компоненты в семантике языкового знака : межвуз. сб. науч. тр. / Воронеж. гос. ун-т ; отв. ред. З. Д. Попова. – Воронеж, 1983. – С. 80–86.

196. Мелерович А. М. Проблема семантического анализа фразеологических единиц современного русского языка : учеб. пособие по спецкурсу / А. М. Мелерович. – Ярославль : Изд-во Ярослав. гос. пед. ин-та, 1979. – 79 с.

197. Мельник Л. В. Культурно-національна конотація українських фразеологізмів : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 «Українська мова» / Лариса Володимирівна Мельник. – Луганськ, 2001. – 206 с.

198. Меншикова Н. В. Емотивний аспект юридичної лексики сучасної німецької мови / Н. В. Меншикова // Вісн. Київ. держ. лінгвістич. ун-ту. – К., 1997. – Вип. 3 : Взаємодія одиниць різних рівнів германських та романських мов. – С. 252 – 254. – (Сер. «Філологія»).

199. Метафора в языке и тексте / [В. Г. Гак, В. Н. Телия, Е. М. Вольф и др.]; отв. ред. В. Н. Телия. – М. : Наука, 1988. – 176 с.

200. Мечковская Н. Б. Язык как исторически изменяющееся явление / Н. Б. Мечковская // Общее языкознание / под ред. А. Е. Супруна. – Минск, 1983. – С. 335–422.

201. Милль Д. С. Система логики силлогической и индуктивной / Д. С. Милль ; пер. с англ. С. И. Ершова и В. Н. Ивановского. – М., 1899. – 781 с.

202. Мироненко О. В. Нові оцінно-конотативні значення прислівників : автореф. дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.01 «Українська мова» / Оксана Василівна Мироненко. – К., 2010. – 24 с.

203. Мироненко О. В. Нові оцінно-конотативні значення прислівників : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 «Українська мова» / Оксана Василівна Мироненко. – Херсон, 2009. – 223 с.

204. Мироненко О. В. Часово-просторові показники конотації: оказіонально-узуальні одиниці / О. В. Мироненко // Мандрівець. – 2006. – № 1. – С. 58–64.

205. Мінчак Г. Б. Конотативна семантика сучасних ідеологічно забарвлених номінативних одиниць : (на матеріалі укр. преси 90-х рр. ХХ ст.) : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 «Українська мова» / Галина Богданівна Мінчак. – К., 2003. – 300 с.

206. Моїсеєва Ф. А. Емоційна суб'єктивна оцінка як компонент конотативного значення лексичних одиниць / Ф. А. Моїсеєва // Загальні питання філології. зб. наук. пр. : в 2 т. / заг. ред. Ю. О. Шепель ; Дніпродзержин. держ. техніч. ун-т. – Д., 2004. – Т. 2. – С. 57–60.

207. Муравлева Н. В. Апеллятивация имен собственных и фондовые коннотации / Н. В. Муравлева // Коннотативные аспекты семантики в немецкой лексике и фразеологии : межвуз. тематич. сб. науч. тр. / Калинин. гос. ун-т. – Калинин, 1987. – С. 75–82.

208. Мягкова Е. Ю. Когнитивная теория эмоций: новые возможности исследования эмоциональности лексики / Е. Ю. Мягкова // Психолингвистические проблемы семантики / отв. ред. А. А. Залевская. – Калинин, 1990. – С. 110–115.

209. Мягкова Е. Ю. Эмоциональная нагрузка слова: Опыт психолингвистического исследования / Е. Ю. Мягкова. – Воронеж : Изд-во Воронеж. ун-та, 1990. – 108 с.

210. Навальна М. І. Дієслівна лексика соціально-економічної сфери : (на матеріалі мови ЗМІ кінця ХХ ст.): дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 «Українська мова» / Марина Іванівна Навальна. – Переяслав-Хмельницький, 2002. – 216 с.

211. Найрулін А. О. Епістолярій Михайла Коцюбинського в історії української літературної мови : (особливості конотації епістолярію письменника) : автореф. дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.01 «Українська мова» / Анатолій Олександрович Найрулін. – Луганськ, 2005. – 19 с.

212. Найрулін А. О. Епістолярій Михайла Коцюбинського в історії української літературної мови : (особливості конотації епістолярію письменника) : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 «Українська мова» / Анатолій Олександрович Найрулін. – Луганськ, 2006. – 190 с.

213. Натан Л. О природе окказиональности в семантике слова / Л. О. Натан // Лексическое значение в системе языка и в тексте : сб. науч. тр. / Волгоград. гос. пед. ин-т им. А. Серафимовича. – Волгоград, 1985. – С. 104–112.

214. Наумова Т. Н. Трактовка сутності слова в концепції А. А. Потебни / Т. Н. Наумова // Психолінгвістическіе проблеми семантики / отв. ред. А. А. Залевская. – Калинин, 1990. – С. 5-11.

215. Николаева Н. С. Культурный компонент в системе коннотации слова / Н. С. Николаева, А. В. Спасова, В. И. Говердовский // Язык и культура : первая Междунар. конф. : материалы. – К., 1992. – С. 64–65.

216. Ніколюк С. І. Образна номінація та її антропометричність / С. І. Ніколюк // Вісн. Київ. держ. лінгвістич. ун-ту. – К., 1997. – Вип. 3 : Взаємодія одиниць різних рівнів германських та романських мов. – С. 123–129. – (Сер. «Філологія»).

217. Никонов В. М. Коннотативное слово (фразема) в языке и прагматико-коммуникативном акте / В. М. Никонов // Коммуникативно-прагматическая семантика. : сб. науч. тр. / отв. ред. Н. Ф. Алефиренко ; Акад. социал. наук РФ, Волгоград. гос. пед. ун-т. – Волгоград, 2000. – С. 82–95.

218. Новое в русской лексике : слов. материалы / [Н. З. Котелова, В. П. Петушков, Ю. Е. Штейнсапир, Н. Г. Герасимова] ; под ред. Н. З. Котеловой ; Акад. наук СССР, Ин-т рус. яз. – М. : Рус. яз., 1980. – 175, [1] с.

219. Общее языкознание. Формы существования, функции, история языка / отв. ред. Б. А. Серебренников. – М. : Наука, 1970. – 604 с.

220. Огієнко І. І. Історія української літературної мови / І. І. Огієнко – К. : Либідь, 1995. – 296 с.

221. Оніщенко Н. А. Стилiстичні та семантичні характеристики конотативної системи сучасної німецької фразеології : автореф. дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.04 «Германські мови» / Наталія Анатоліївна Оніщенко. – Х., 2003. – 18 с.

222. Отин Е. С. Избранные работы / Е. С. Отин ; Донецк. гос. ун-т. – Донецк : Донеччина, 1997. – 468 с.

223. Очерки по семантике русского глагола / под ред. А. Ф. Нестерова. – Уфа, 1971. – 310 с.

224. Павлов И. П. Двадцатилетний опыт объективного изучения высшей нервной деятельности (поведения) животных / И. П. Павлов ; ред., послесл., примеч. Э. А. Асратяна. – [10-е изд.]. – М. : Наука, 1973. – 659 с.

225. Павлов И. П. Избранные труды по физиологии высшей нервной деятельности / И. П. Павлов ; предисл. О. П. Молчановой. – М. : Учпедгиз, 1950 – 264 с. : ил.

226. Павлова Н. М. О соотношении понятий «экспрессивность» и «эмоциональность» и об уточнении их лингвистической сущности /

Н. М. Павлова // Проблемы экспрессивной стилистики / отв. ред. Г. Г. Хазагеров. – Ростов н/Д., 1987. – С. 47- 4.

227. Павловська Г. В. Трансформація і варіація фразеологічних одиниць / Г. В. Павловська // Питання фразеології східнослов'янських мов : тези респ. наук. конф. – К., 1972. – С. 40–42.

228. Падучева Е. В. Глаголы создания образа: лексическое значение и семантическая деривация / Е. В. Падучева // Вопросы языкознания. – 2003. – № 6. – С. 30–46.

229. Паморозская Н. И. Коннотативные компоненты в семантике родственных слов / Н. И. Паморозская // Коннотативные аспекты семантики в немецкой лексике и фразеологии : межвуз. тематич. сб. науч. тр. / Калинин. гос. ун-т. – Калинин, 1987. – С. 83–89.

230. Панфилов В. З. Взаимодействие языка и мышления / В. З. Панфилов. – М. : Наука, 1971. – 232 с.

231. Парій А. В. Роль конотацій у формуванні фразеологічного значення / А. В. Парій // Мовознавство. – 1988. – № 1. – С. 45–48.

232. Пашковська, Г. О. Походження й семантичний розвиток українських дієслів та фразеологізмів на позначення процесів мовлення: дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 / Галина Олексіївна Пашковська ; НАН України, Ін-т мовознав. ім. О. О. Потебні. – К., 2008. – 270 с.

233. Пелепейченко Л. М. Перехідність значень слів та фразеосполучень : автореф. дис. ... д-ра філол. наук : 10.02.02 «Російська мова» / Людмила Миколаївна Пелепейченко ; НАН України, Ін-т мовознав. ім. О. О. Потебні. – К., 1996. – 48 с.

234. Петрищевна Е. Ф. Стилистически окрашенная лексика русского языка / Е. Ф. Петрищевна. – М. : Наука, 1984. – 222 с.

235. Пешковский А. М. Роль грамматики при обучении стилю / А. М. Пешковский // Избр. тр. / А. М. Пешковский. – М., 1959. – С. 148–149.

236. Пилинський М. М. Експресивність стилю масової політичної інформації / М. М. Пилинський // Мовознавство. – 1977. – № 5. – С. 35–47.

237. Пилинський М. М. Мовна норма і стиль / М. М. Пилинський. – К. : Наук. думка, 1976. – 288 с.

238. Плотникова В. А. Об оценочных аспектах слова в концепции В. В. Виноградова : (по материалам его монографии «Из истории слов») / В. А. Плотникова // Русский язык. Проблемы грамматической семантики и оценочные факторы в языке : Виноградов. чтения XIX-

XX / Ин-т рус. яз. РАН.; отв. ред. М. В. Ляпон. – М., 1992. – С. 103–116.

239. Покровська О. А. Характеристичні риси мови засобів масової інформації / О. А. Покровська // Вісн. Харків. держ. ун-ту. – Х., 1999. – № 426 : Творчий доробок Юрія Шевельова і сучасні гуманітарні науки. – С. 171–174.

240. Пономарів О. Д. Стилїстика сучасної української мови : підручник / О. Д. Пономарів. – К. : Либідь, 1993. – 248 с.

241. Попова З. Д. Лексическая система языка : (внутренняя организация, категориал. аппарат и приемы изучения) / З. Д. Попова, И. А. Стернин. – Воронеж : Изд-во Воронеж. ун-та, 1984. – 148 с.

242. Попова С. Н. Аналогия коннотативных корреляций с оценочной доминантой на уровне слова / С. Н. Попова, Е. Н. Синевич // Коннотативные аспекты семантики в немецкой лексике и фразеологии : межвуз. тематич. сб. науч. тр. / Калинин. гос. ун-т. – Калинин, 1987. – С. 90–98.

243. Потебня А. А. Из записок по русской грамматике. / А. А. Потебня. – М. : Просвещение, 1985. – 319 с.

244. Потебня А. А. Мысль и язык / А. А. Потебня. – К. : Синто, 1993. – 191 с.

245. Потебня А. А. Эстетика и поэтика / А. А. Потебня. – М. : Искусство, 1976. – 615 с.

246. Пришва Б. Г. Засоби гумору в творах Остапа Вишні / Б. Г. Пришва. – К. : Вища шк., 1977. – 118 с.

247. Прошин А. В. Причины изменения стилистической снижености фразеологических единиц : (на материале современ. англ. яз.) / А. В. Прошин // Проблемы семасиологии и лингвостилистики / Рязан. пед. ин-т. – Рязань, 1975. – Вып. 2. – С. 26–41.

248. Психолінгвістическіе ісследования в области лексики и фонетики : сб. науч. тр. / Калинин. гос. ун-т ; [редкол. : А. А. Залевская (отв. ред.) и др.]. – Калинин : Изд-во Калинин. гос. ун-та, 1981. – 159 с.

249. Радзівєвська Г. В. Ціннісні орієнтації у семантиці мовних одиниць / Г. В. Радзівєвська // Мовознавство. – 1996. – № 1. – С. 14–19.

250. Рогачова Г. Г. Емоційні терміни / Г. Г. Рогачова // Культура слова / Ін-т мовознавства ім. О. Потебні НАН України. – К., 1991. – Вип. 41. – С. 70–72.

251. Румянский М. П. Коннотация слова и словосочетания : (на материале француз. поэзии XX-го века) : автореф. дис. ... канд. филол. наук : 10.02.05 «Романские языки» – М., 1977. – 23 с.

252. Русанівський В. М. Спроба визначення семантичних груп дієслів на основі формальних критеріїв / В. М. Русанівський // Структурно-математична лінгвістика : респ. міжвідом. зб. – К., 1965. – С. 56–65. – (Сер. «Питання мовознавства»).

253. Русанівський В. М. Структура лексичної і граматичної семантики / В. М. Русанівський. – К. : Наук. думка, 1988. – 240 с.

254. Русский язык. Текст как целое и компоненты текста : Виноградов. чтения XI / ред. Н. Ю. Шведова, В. В. Иванов, М. В. Ляпон. – М. : Наука, 1982. – 177 с.

255. Рябцева Э. Г. Опыт описания оценочного компонента лексического значения слова / Э. Г. Рябцева // Проблемы семантической структуры и функционирования лексических единиц : (на материале романо-герман. яз.) : межвуз. сб. науч. тр. / ред. Р. В. Иванова ; Иванов. гос. ун-т. – Иваново, 1982. – С. 118–127.

256. Самойлова І. А. Експресивні словосполучення в газетних текстах / І. А. Самойлова // Культура слова / Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні НАН України. – К., 1997. – Вип. 50. – С. 45–49.

257. Сандомирская И. И. Эмотивный компонент в значении глагола : (на материале глаголов, обозначающ. поведение) / И. И. Сандомирская // Человеческий фактор в языке : языковые механизмы экспрессивности : монография / [В. Н. Телия, Т. А. Графова и др.] ; отв. ред. В. Н. Телия. – М., 1991. – С. 114–136.

258. Сапожникова О. С. Коннотативные значения французских лексических единиц / О. С. Сапожникова // Иностр. яз. в шк. – 1985. – № 6. – С. 14-18.

259. Селіванова О. О. Актуальні напрями сучасної лінгвістики : (аналіт. огляд) / О. О. Селіванова. – К. : Укрфітосоціоцентр, 1999. – 148 с.

260. Семененко Л. А. Конотативне значення лексичних одиниць як об'єкт вивчення лінгвостилістики і конотативне значення слівформ як об'єкт вивчення морфостилістики / Л. А. Семененко // Записки з загальної лінгвістики : зб. наук. пр. / Одес. держ. у-т. – О., 2002. – Вип. 4. – С. 23–29.

261. Сентенберг И. В. Динамический аспект лексического значения глагола / И. В. Сентенберг // Лексическое значение в системе язы-

ка и в тексте : сб. науч. тр. / Волгоград. гос. пед. ин-т им. А. С. Серафимовича. – Волгоград, 1985. – С. 16–27.

262. Сенько Е. В. Коннотативно-прагматическая динамика лексических единиц / Е. В. Сенько // Коммуникативно-прагматическая семантика : сб. науч. тр. / отв. ред. Н. Ф. Алефиренко ; Акад. социал. наук РФ, Волгоград. гос. пед. ун-т. – Волгоград, 2000. – С. 70–82.

263. Сердобинцев Н. Я. Семантическая структура слова и его коннотации / Н. Я. Сердобинцев // Теория слова и функционирования словарных единиц : межвуз. сб. науч. тр. / Саратов. гос. пед. ин-т им. К. А. Федина. – Саратов, 1981. – С. 4–25.

264. Симонов П. В. Эмоциональный мозг : монография / П. В. Симонов. – М. : Наука, 1981. – 215 с.

265. Слама-Казаку Т. Методология психолингвистики и некоторые её применения / Т. Слама-Казаку // Психолингвистика за рубежом / под. ред. А. А. Леонтьева, Л. В. Сахарного. – М., 1972. – С. 7–30.

266. Словник фразеологізмів української мови / уклад. В. М. Білоноженко та ін. – К. : Наук. думка, 2008. – 1104 с.

267. Смирнов А. А. Психология / А. А. Смирнов, А. Н. Леонтьев, С. Л. Рубинштейн. – М. : Учпедгиз, 1962. – 384 с.

268. Солганик Г. Я. Лексика газеты : (функционал. аспект) / Г. Я. Солганик. – М. : Высш. шк., 1981. – 112 с.

269. Соловьева Н. В. Изучение категоризации глаголов с учётом данных психолингвистического эксперимента / Н. В. Соловьева // Психолингвистические проблемы семантики / отв. ред. А. А. Залевская. – Калинин, 1990. – С. 57–61.

270. Солодуб Ю. П. Образность фразеологизмов и фразеологическая номинация / Ю. П. Солодуб // Фразеологическая номинация. Особенности семантики фразеологизмов : межвуз. сб. науч. тр. / Ростов. гос. пед. ин-т. – Ростов н/Д., 1989. – 89 с.

271. Солодуб Ю. П. Русская фразеология как объект сопоставительного структурно-типологического исследования (на материале фразеологизмов со значением качественной оценки лица) : автореф. дис. ... д-ра филол. наук : спец. 10.02.02 «Русский язык» / Ю. П. Солодуб. – М., 1985. – 31 с.

272. Солодуб Ю. П. Сопоставительный анализ структуры лексического и фразеологического значений / Ю. П. Солодуб // Филол. науки. – 1997. – № 2. – С. 54–66.

273. Солодуб Ю. П. Сопоставительный анализ структуры лексического и фразеологического значений / Ю. П. Солодуб // Филол. науки. – 1997. – № 5. – С. 43–54.

274. Солодуб Ю. П. Структура лексического значения / Ю. П. Солодуб // Филол. науки. – 1997. – № 2. – С. 55–58.

275. Сосюр Ф. де. Труды по языкознанию / Ф. де Сосюр ; пер. с фр. яз. под ред. А. А. Холодовича. – М. : Прогресс, 1977. – 696 с.

276. Стародедова О. Л. Основні компоненти конотативного значення фразеологічних одиниць [Електронний ресурс] : (на матеріалі англ. та укр. мов) / О. Л. Стародедова. – Режим доступу : http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Pzs/2009_9/59.pdf (27.08 2011 р.). – Назва з екрану.

277. Степанов Ю. С. Французская стилистика / Ю. С. Степанов. – М. : Высш. шк., 1965. – 354 с.

278. Стернин И. А. Из наблюдений над окказиональными семами в значении слова / И. А. Стернин // Лексические и грамматические компоненты в семантике языкового знака : межвуз. сб. науч. тр. / Воронеж. гос. ун-т ; отв. ред. З. Д. Попова. – Воронеж, 1983. – С. 21-27.

279. Стернин И. А. Лексическое значение слова в речи / И. А. Стернин. – Воронеж : Изд-во Воронеж. ун-та, 1985. – 172 с.

280. Стернин И. А. Проблемы анализа структуры значения слова / И. А. Стернин. – Воронеж : Изд-во Воронеж. ун-та, 1979. – 156 с.

281. Стернина И. А. Лексические и грамматические семы при категориальной полисемии / И. А. Стернин // Лексические и грамматические компоненты в семантике языкового знака : межвуз. сб. науч. тр. / Воронеж. гос. ун-т ; отв. ред. З. Д. Попова. – Воронеж, 1983. – С. 104–109.

282. Стилистические функции единиц разных уровней языка : межвуз. сб. науч. тр. / Краснояр. гос. пед. ин-т ; [редкол. Ю. Г. Новикова (отв. ред.) и др.]. – Красноярск, 1985. – 122 с.

283. Стишов О. А. Українська лексика кінця ХХ століття : (на матеріалі мови засобів масової інформації) / О. А. Стишов. – К. : Вид-во Київ. нац. лінгвістич. ун-ту, 2003. – 388 с.

284. Струганець Л. В. Динаміка лексичних норм української літературної мови ХХ століття / Л. В. Струганець. – Тернопіль : Астон, 2002. – 352 с.

285. Суббота Л. А. Коннотативный макрокомпонент образных значений относительных прилагательных, характеризующих человека /

Л. А. Суббота // Русская филология : укр. вестник : респ. науч.-метод. журн. – Харьков, 1999. – № 1/2. – С. 41–43.

286. Суддя А. М. Теоретичні аспекти категорії оцінки [Електронний ресурс] : (до засад формування нової освітньої парадигми) / А. М. Суддя. – Режим доступу : http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/VKhnpu_filos/2009_29/12.html (дата звернення : 27.08. 2011 р.). – Назва з екрану.

287. Сукаленко Н. І. Про конотаційно-оцінний аспект мовної діяльності людини / Н. І. Сукаленко // Мовознавство. – 1985. – № 2. – С. 28–30.

288. Тараненко А. А. Языковая семантика в её динамических аспектах : (основные семантич. процессы) / А. А. Тараненко. – К. : Наук. думка, 1989. – 256 с.

289. Телия В. Н. Коннотативный аспект семантики номинативных единиц / В. Н. Телия ; отв. ред А. А. Уфимцева. – М. : Наука, 1986. – 139 с.

290. Телия В. Н. Механизмы экспрессивной окраски языковых единиц / В. Н. Телия // Человеческий фактор в языке : языковые механизмы экспрессивности : монография / [В. Н. Телия, Т. А. Графова и др.] ; отв. ред. В. Н. Телия. – М., 1991. – С. 36–66.

291. Телия В. Н. Типы языковых значений / В. Н. Телия. – М. : Наука, 1981. – 269 с.

292. Теркулов В. И. Слово и номинатема: опыт комплексного описания основной номинативной единицы языка / В. И. Теркулов ; Горлов. гос. пед. ин-т иностр. яз. – Горловка : Изд-во ГГПИИЯ, 2007. – 240 с.

293. Трипольская Т. А. Семантическая структура экспрессивного слова и его лексикографическое описание : автореф. дис. ... канд. филол. наук : 10.02.01 «Украинский язык» / Т. А. Трипольская. – Томск, 1985. – 18 с.

294. Тулина Т. А. Роль коннотативного компонента в обеспечении семантической связанности слов / Т. А. Тулина // Системные семантические связи языковых единиц / К. В. Горшкова ; МГУ им. М.В. Ломоносова, Филол. ф-т. – М., 1992. – С. 79–86.

295. Тынянов Ю. Проблемы стихотворного языка / Ю. Тынянов. – Л. : Akademia, 1924. – 48 с.

296. Українська мова : енциклопедія / редкол. : В. М Русанівський (співголова), О. О. Тараненко (співголова), М. П. Зяблик та ін. – Вид. 2-е, випр. і доп. – К. : Укр. енцикл. ім. М. П. Бажана, 2004. – 821 с.

297. Українське усне літературне мовлення / АН УРСР ; Ін-т мовознавства ім О. О. Потебні ; ред. кол. : І. К. Білодід (відп. ред.) та ін. – К. : Наук. думка, 1967. – 308 с. : іл.

298. Уфимцева А. А. Слово в лексико-семантической системе языка / А. А. Уфимцева. – М. : Наука, 1968. – 287 с.

299. Уфимцева А. А. Типы словесных знаков / А. А. Уфимцева. – М. : Наука, 1974. – 205 с.

300. Фадеева И. В. Механизм оценочной фразеологической номинации (на материале фразеологизмов положительной оценки со структурой словосочетания в современном английском языке) / И. В. Фадеева // Сб. науч. тр. / Моск. гос. ин-т иностр. яз. им. М. Горького. – М., 1988. – Вып. 311. – С. 151–161.

301. Федоров А. В. Очерки общей и сопоставительной стилистики / А. В. Федоров. – М. : Высш. шк., 1971. – 196 с.

302. Филиппов А. В. К проблеме лексической коннотации / А. В. Филиппов // Вопросы языкознания. – 1978. – № 1. – С. 57–63.

303. Фрес П. Экспериментальная психология : пер. с фр. / П. Фрес ; общ. ред. и предисл. А. Н. Леонтьева. – М. : Прогрес, 1973. – 343 с.

304. Хазагеров Г. Г. К вопросу о классификации экспрессивных средств : (изобразител. схемы) / Г. Г. Хазагеров // Проблемы экспрессивной стилистики / отв. ред. Г. Г. Хазагеров. – Ростов н/Д., 1987. – С. 65–77.

305. Харченко В. К. Взаимодействие коннотативных признаков, созначений в семантике слова / В. К. Харченко // Лексические и грамматические компоненты в семантике языкового знака : межвуз. сб. науч. тр. / Воронеж. гос. ун-т ; отв. ред. З. Д. Попова. – Воронеж, 1983. – С. 47–52.

306. Хидекель С. С. Природа и характер языковых оценок / С. С. Хидекель, Г. Г. Кошель // Воронеж. гос. ун-т ; отв. ред. З. Д. Попова. – Воронеж, 1983. – С. 11–16.

307. Ходжаян Т. Р. Коннотация лексических единиц в системе и тексте / Т. Р. Ходжаян // Коннотативные аспекты семантики в немецкой лексике и фразеологии : межвуз. тематич. сб. науч. тр. / Калинин. гос. ун-т. – Калинин, 1987. – С. 120–125.

308. Ходина Н. Т. Семантическая структура фразеосочетания и контекст / Н. Т. Ходина // Лексические и грамматические компоненты в семантике языкового знака : межвуз. сб. науч. тр. / Воронеж. гос. ун-т ; отв. ред. З. Д. Попова. – Воронеж, 1983. – С. 86–90.

309. Хоменко Л. А. К вопросу о возникновении коннотативного аспекта в значении фразеологических единиц (ФЕ) : (на материале немец. яз.) / Л. А. Хоменко // Семантика единиц различных уровней в романо-германских языках : сб. науч. тр. / Киев. гос. пед. ин-т иностр. яз. ; отв. ред. А. Н. Мороховский. – К., 1982. – С. 183–190.

310. Чабаненко В. А. Основи мовної експресії / В. А. Чабаненко. – К. : Вища шк., 1984. – 167 с.

311. Чабаненко В. А. Стилїстика експресивних засобів української мови : монографія / В. А. Чабаненко. – Запоріжжя : Вид-во Запоріз. держ. ун-ту, 2002. – 350 с.

312. Чадюк О. М. Метафора у сфері сучасної української політичної комунікації : дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.01 «Українська мова» / Олеся Миколаївна Чадюк. – К., 2005. – 230 с.

313. Человеческий фактор в языке : языковые механизмы экспресивности : монография / В. Н. Телия, Т. А. Графова [и др.] ; отв. ред. В. Н. Телия. – М. : Наука, 1991. – 214 с.

314. Чернышева И. Н. Изменение информативности при нарушении стилистической дистрибуции фразеологических единиц / И. Н. Чернышева // Сб. науч. тр. / Моск. гос. ин-т иностр. яз. им. М. Тореза. – М., 1988. – Вып. 311. – С. 161–168.

315. Чігановський А. А. Світ інформації : особистість, суспільство, держава : (медитації і маргіналії) / А. А. Чігановський, В. І. Шкляр. – К. ; М. : Слов'ян. діалог, 1995. – 50 с.

316. Шаховский В. И. Значение и эмотивная валентность единиц языка и речи / В. И. Шаховский // Вопросы языкознания. – 1984. – № 6. – С. 97–103.

317. Шаховский В. И. Категоризация эмоций в лексико-семантической системе : (на материале англ. яз.) : автореф. дис. ... д-ра филол. наук : спец. 10.02.04 «Германские языки» / Виктор Иванович Шаховский. – М., 1988. – 39 с.

318. Шаховский В. И. Категоризация эмоций в лексико-семантической системе языка / В. И. Шаховский. – Воронеж : Изд-во Воронеж. ун-та, 1987. – 192 с.

319. Шаховский В. И. Коннотации и ассоциации: их взаимосвязь и отношение к лексическому значению слова / В. И. Шаховский // Лексическое значение в системе языка и в тексте : сб. науч. тр. / Волгоград. гос. пед. ин-т им. А. С. Серафимовича. – Волгоград, 1985. – С. 27–36.

320. Шаховский В. И. К типологии коннотации / В. И. Шаховский // *Аспекты лексического значения* / под ред. М. Ф. Васильевой. – Воронеж, 1982. – С. 29–34.

321. Шаховский В. И. Лексикография и коннотативная семантика / В. И. Шаховский // *Лексические и грамматические компоненты в системе языкового знака : межвуз. сб. науч. тр.* / Воронеж. гос. ун-т ; отв. ред. З. Д. Попова. – Воронеж, 1983. – С. 27–34.

322. Шаховский В. И. О лингвистике коннотации / В. И. Шаховский // *Семантико-системные отношения в лексике германских и романских языков : исслед. по романо-герман. языкознанию* / под ред. В. И. Шаховского ; Волгоград. пед. ин-т им. А. С. Серафимовича. – Волгоград, 1979. – Вып. 9. – С. 39–48.

323. Шаховский В. И. Ономаσιологический и семасиологический аспекты экспрессивности / В. И. Шаховский // *Проблемы экспрессивной стилистики* / отв. ред. Г. Г. Хазагеров. – Ростов н/Д., 1987. – С. 40–47.

324. Шаховский В. И. Проблема разграничения экспрессивности и эмотивности как семантической категории лингвистики / В. И. Шаховский // *Проблемы семасиологии и лингвостилистики* / Рязан. пед. ун-т. – Рязань, 1975. – Вып. 2. – С. 3–25.

325. Шаховский В. И. Типы значений эмотивной лексики / В. И. Шаховский // *Вопросы языкознания*. – 1994. – № 1. – С. 20–25.

326. Шаховский В. И. Что такое эмотивное значение? / В. И. Шаховский // *Проблемы изучения слова: семантика, структура, форма* : сб. науч. тр. / Твер. гос. ун-т – Тверь, 1990. – С. 4–53.

327. Шаховский В. И. Эмотивная семантика слова как коммуникативная сущность / В. И. Шаховский // *Коммуникативные аспекты значения : межвуз. сб. науч. работ* / Волгоград. пед. ин-т им. А. С. Серафимовича. – Волгоград, 1990. – С. 29–40.

328. Шаховский В. И. Эмотивный компонент значения и методы его описания : учеб. пособие к спецкурсу / В. И. Шаховский. – Волгоград : Изд-во Волгоград. гос. пед. ин-та, 1983. – 96 с.

329. Швейцер А. Д. Современная социолингвистика : теория, проблемы, методы / А. Д. Шлейцер – М. : Наука, 1977. – 175 с.

330. Шевченко Л. Ю. Трансформація фразеологічних одиниць у газетному контексті / Л. Ю. Шевченко // *Особливості мови і стилю засобів масової інформації : посібник* / за ред. : А. П. Коваль, Г. Я. Солганик, А. Ф. Пинчук. – К., 1983. – С. 70–79.

331. Шендельс Е. И. Многозначность и синонимия в грамматике : (на материале глагол. форм немец. яз.) / Е. И. Шендельс. – М. : Высш. шк., 1970. – 204 с.

332. Шепшова Т. А. Проблема семантики экспрессивных средств французского языка : (на примере фразеологизмов с компонентом-зоонимом) / Т. А. Шепшова // Актуальные проблемы языкознания и методики обучения иностранным языкам : материалы междунар. науч. конф. 3-4 марта 2000 г. / отв. ред. Н. М. Малкина ; Воронеж. гос. пед. ун-т, Ф-т иностр. яз. – Воронеж, 2000. – С. 231–232.

333. Шмелев Д. Н. Современный русский язык : лексика / Д. Н. Шмелев. – М. : Просвещение, 1977. – 335 с.

334. Шумагер А. И. Экспрессивно-оценочные коннотации универбов в текстах современной немецкой прессы ГДР / А. И. Шумагер // Коннотативные аспекты семантики в немецкой лексике и фразеологии : межвуз. тематич. сб. науч. тр. / Калинин. гос. ун-т. – Калинин, 1987. – С. 126–131.

335. Шумагер А. И. Этно-коннотированная лексика и ее особенности / А. И. Шумагер // Коннотативные аспекты семантики в немецкой лексике и фразеологии : межвуз. тематич. сб. науч. тр. / Калинин. гос. ун-т. – Калинин, 1987. – С. 132–137.

336. Шумейкіна А. В. Багатозначність дієслів конкретної фізичної дії в сучасній українській літературній мові : автореф. дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.01 «Українська мова» / А. В. Шумейкіна. – К., 2007. – 23 с.

337. Щур Г. С. О типах лексических ассоциаций в языке / Г. С. Щур // Семантическая структура слова : психолингвистич. исслед. / отв. ред. А. А. Леонтьев. – М., 1971. – С. 140–150.

338. Язык и стиль современных средств массовой информации : межвуз. сб. науч. тр. Всерос. конф., посвящен. 8-летию проф. Н. С. Валгиной / отв. ред. Т. В. Маркелова. – М. : Изд-во Моск. гос. ун-та печати, 2007. – 476 с.

339. Язык и стиль средств массовой информации и пропаганды : печать, радио, телевидение, документал. кино / под. ред. Д. Э. Розенталя. – М. : Изд-во МГУ, 1980. – 255 с.

340. Языковая номинация : (общие вопросы) : монография / Б. А. Серебренников ; АН СССР, Ин-т языкознания. – М. : Наука, 1977. – 358 с.

341. Язык современной публицистики : сб. ст. / сост. Г. Я. Солганик. – М. : Наука, 2005. – 232 с.

342. Якобсон П. М. Психология чувств : учеб. пособие / П. М. Якобсон. – М. : Изд-во АПН, 1956. – 238 с.
343. Ashworth E. J. Language and logic in the post-medieval period / E. J. Ashworth. – Boston, 1974. – 304 p.
344. Akhmanova O. S. Linguostylistics: Theory and method / O. S. Akhmanova – М., 1972. – 196 p.
345. Bartminski J. Podstawy lingwistycznych badan nad stereotypem – na przyktadzie stereotypu matki / J. Bartminski // Jezyk a kultura. – 1988. – № 12. – S. 63–83.
346. Erdmann K. O. Die Bedeutung des Wortes / K.O. Erdmann. – Leipzig, 1925. – S. 106–107.
347. Miller G. A. Psycholinguistic approaches to the study of communication. / G. A. Miller // Journal in Science Albuquerque. – 1967. – S. 65.
348. Weinreich U. Travels through semantic space. / U. Weinreich // Word – 1958. – № 2/3. – P. 363.
349. Schleicher A. Die deutsche sproeche. / A. Schleicher. – Sprache, 1982. – P. 4–5.
350. Sperber H. Einfuhrung in die Bedeutungslehre. / H. Sperber – Bonn u Leipzig, 1923. – P. 38–44.

Наукове видання

Стадній Алла Сергіївна

**НОВІ КОНОТАТИВНІ ЗНАЧЕННЯ ДІЄСЛІВ
У СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРНІЙ МОВІ
(на матеріалі засобів масової інформації)**

Монографія

Редактор С. Малішевська

Оригінал-макет підготовлено А. Стадній

Підписано до друку 10.01.2014 р.

Формат 29,7×42¼. Папір офсетний.

Гарнітура Times New Roman.

Друк різнографічний. Ум. др. арк. 7,62

Наклад 300 (1-й запуск 1–75) Зам № В2014-01

Вінницький національний технічний університет,

КІВЦ ВНТУ,

21021, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,

ВНТУ, ГНК, к. 114.

Тел. (0432) 59-85-32.

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи

серія ДК № 3516 від 01.07.2009 р.

Віддруковано ФОП Барановська Т. П.

21021, м. Вінниця, вул. Порика, 7.

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи

серія ДК № 4377 від 31.07.2012 р.